

TRƯỜNG THPT TRẦN HƯNG ĐẠO - HÀ ĐÔNG

NƠI ƯỚC MƠ CẤT CÁNH

KỶ NIỆM 40 NĂM THÀNH LẬP TRƯỜNG THPT TRẦN HƯNG ĐẠO - HÀ ĐÔNG
(1985-2025)

**Lễ khai giảng
Năm học 2025 - 2026**

**Nhà giáo Đào Ngọc Sỹ
Bí thư Đảng ủy - Hiệu trưởng Trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông**

TRƯỜNG THPT TRẦN HƯNG ĐẠO - HÀ ĐÔNG

NƠI ƯỚC MƠ CẤT CÁNH

(1985-2025)

Lời mở đầu

Chúng ta đang sống giữa những ngày thu Hà Nội ngập tràn sắc đỏ cờ hoa, cùng bao cảm xúc tự hào hướng về lễ kỉ niệm 80 năm nước Việt Nam dân chủ cộng hòa ra đời (1945 – 2025). Trong niềm vui chung ấy, trường THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông còn rộn ràng, náo nức chuẩn bị tới lễ kỉ niệm 40 năm ngày thành lập trường (1985 – 2025).

Tháng 11 năm 2025 đối với các thế hệ thầy và trò của trường THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông có ý nghĩa vô cùng đặc biệt. Đó không chỉ là dịp tri ân các thầy cô mà còn là dịp hội ngộ của những tấm lòng, những kỷ niệm suốt 40 năm qua.

Bốn mươi năm – chẳng đường không quá dài trong dòng chảy thời gian, nhưng đủ để khắc ghi biết bao dấu ấn, tự hào và xúc động trong lòng các thế hệ thầy cô, học trò và những người đã gắn bó với Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông. Từ những ngày đầu thành lập còn nhiều khó khăn, ngôi trường nhỏ nơi mảnh đất Hà Đông hiền hòa đã vươn lên mạnh mẽ, từng bước khẳng định vị thế của mình trong sự nghiệp giáo dục Thủ đô. Bốn mươi năm qua là bốn mươi mùa phượng nở, là bao thế hệ thầy cô tận tụy gieo mầm tri thức, biết bao lớp học trò trưởng thành, mang theo hành trang là niềm tin, là ước mơ và tình yêu dành cho mái trường thân yêu này.

Tập san “Nơi ước mơ cất cánh” được ra đời trong niềm hân hoan và tự hào ấy. Đây không chỉ là món quà tinh thần gửi tới toàn thể cán bộ, giáo viên, nhân viên, học sinh và cựu học sinh của nhà trường, mà còn là lời tri ân sâu sắc đến các cấp lãnh đạo, quý phụ huynh cùng những tấm lòng đã luôn đồng hành, vun đắp cho sự phát triển của Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông suốt bốn thập kỷ qua.

Mỗi trang viết, mỗi bức ảnh, mỗi ký ức trong tập san này đều là một mảnh ghép yêu thương – nơi kết nối quá khứ với hiện tại, thắp lên niềm tin và khát vọng cho tương lai. Dẫu thời gian có trôi đi, những giá trị tốt đẹp, tinh thần đoàn kết và tình yêu nghề – yêu trò vẫn mãi là ngọn lửa sáng soi đường cho các thế hệ Trần Hưng Đạo hôm nay và mai sau.

Xin trân trọng gửi đến quý thầy cô, các thế hệ học sinh cùng toàn thể bạn đọc lời chúc sức khỏe, hạnh phúc và thành công. Mong rằng, trên hành trình tiếp theo, Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông sẽ tiếp tục tỏa sáng, viết thêm những trang vàng rực rỡ trong hành trình tri thức và yêu thương.

Trân trọng giới thiệu cùng bạn đọc!

BAN BIÊN TẬP

Trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông

TRƯỜNG THPT TRẦN HUNG ĐẠO - HÀ ĐÔNG BỐN MƯƠI NĂM XÂY DỰNG VÀ PHÁT TRIỂN

Nhà giáo Đào Ngọc Sỹ

Bí thư Đảng ủy - Hiệu trưởng Trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông

Mang tên một vị tướng lừng danh, một vị anh hùng chói sáng trong lịch sử dân tộc, Trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông đã có 40 năm phát triển vững mạnh đáng tự hào.

Kể từ ngày thành lập theo quyết định số 553/TCCB ngày 20 tháng 8 năm 1985 của UBND tỉnh Hà Sơn Bình, đến nay (tháng 11 năm 2025) Nhà trường đã có 40 năm xây dựng và trưởng thành. Có thể nói đó là 40 năm phấn đấu không ngừng nghỉ của tất cả các thế hệ cán bộ giáo viên, nhân viên cũng như các thế hệ học sinh, đặc biệt là các thế hệ lãnh đạo để hôm nay Trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông có thể tự hào sánh vai với các trường bạn. Lúc đầu trường mang tên: Trường PTTH Kỹ thuật Bắc Thanh Oai. Nói là trường song thực chất cơ sở vật chất không có gì. Thầy trò phải học nhờ mặt bằng của hợp tác xã sơn mài Huyện Kỳ thuộc xã Phú Lãm, huyện Thanh Oai. Nơi học tạm cũng chỉ có 6 phòng học, một phòng làm việc. Tất cả đều là những căn nhà cấp 4 sơ sài. Việc tuyển sinh cũng đầy khó khăn. Sáu xã tuyển sinh gồm: Bích Hòa, Cự Khê, Phú Lương, Phú Lãm, Đồng Mai, Biên Giang và một xã của huyện

Hoài Đức, Yên Nghĩa đều là những xã nghèo thuần nông nên sự chăm lo, quan tâm đến việc học hành của con em rất hạn chế.

Ngày đầu khai trường tuyển sinh chỉ được 4 lớp 10 cộng với 2 lớp 11 từ trường THPT Thanh Oai B chuyển xuống theo địa bàn, tổng cộng có 6 lớp với 303 học sinh, 20 cán bộ giáo viên và 3 lãnh đạo. Nhìn một cơ ngơi như vậy bất cứ ai cũng dễ nản lòng. Tuy nhiên trong gian khó sự quyết tâm cũng như tình thầy trò của trường lại càng tỏa sáng. Nhờ sự tận tâm của ban lãnh đạo, các thầy cô cũng như sự cố gắng của học sinh, mái trường đơn sơ, nhỏ bé vẫn vang vọng những bài học, vẫn phát triển đi lên.

Tuy vậy khó khăn vẫn chồng chất, thầy trò vẫn phải nỗ lực cố gắng không ngừng. Ngày 7 tháng 1 năm 1987, UBND tỉnh Hà Sơn Bình ký quyết định giao đất cho trường. Tổng diện tích là 11.280m² thuộc thôn Quang Lãm, xã Phú Lãm, huyện Thanh Oai. Có đất nhưng kinh phí không có, nhà trường lại tổ chức thầy trò cùng làm gạch và xin kinh phí xây được 4 phòng học (cũng chỉ nhà cấp 4 đơn giản) và vì thiếu phòng học nên học trò vẫn phải học ở hai nơi.

Cho đến năm học 1990 -1991, trường mới được cấp kinh phí xây trường. Tuy chưa được khang trang nhưng thầy trò đã được học tập trung ở ngôi trường mới, không khí học tập, không khí trường lớp khiến thầy trò yên tâm hơn trong việc phấn đấu đi lên.

Cũng năm này, trường được UBND huyện Thanh Oai và Sở giáo dục đào tạo Hà Tây đổi tên Trường PTTH Kỹ thuật Bắc Thanh Oai thành Trường PTTH Trần Hưng Đạo. Từ đây trường vinh dự mang tên vị anh hùng dân tộc Trần Hưng Đạo. Cũng từ đây nhà trường càng quyết tâm phấn đấu đi lên để xứng đáng với vị anh hùng toàn tài trong lịch sử dân tộc. Ngày 23 tháng 1 năm 2009 trường được đổi tên thành Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông.

Với 40 năm phấn đấu xây dựng và trường thành Trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông đã đạt được nhiều thành tích lớn lao trên mọi mặt. Có thể nói nhà trường đã có sự phát triển vượt bậc cả về số lượng lẫn chất lượng.

Từ một trường phải học nhờ với những phòng học cấp 4 sơ sài, với những con đường lầy lội giờ đây sau nhiều lần xây dựng, sửa sang Trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông đã trở thành một ngôi trường cao tầng hiện đại kiên cố với một cảnh quan sư phạm đẹp, khang trang, thân thiện. Trường tọa lạc ngay mặt đường quốc lộ 21 thuộc phường Phú Lương, thành phố Hà Nội. Bất cứ ai qua đây cũng nhìn thấy ngay cổng trường uy nghi với hàng chữ: Trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông. Tổng thể trường là một khuôn viên được bố trí hợp lý. Trường có đủ các phòng học khang trang, có đầy đủ các phòng học chức năng với nhiều trang thiết bị hiện đại. Các phòng học đều đạt chuẩn. Đặc biệt các phòng học bộ môn đã được trang bị công nghệ mới, tất cả đều được nối mạng Internet. Ngoài ra thư viện nhà trường với hàng nghìn đầu sách cũng đã được trang bị hiện đại đủ để phục vụ cho công tác dạy và học.

Từ một trường chỉ có 23 cán bộ giáo viên, nhân viên với 6 lớp học; đến nay trường đã có một đội ngũ cán bộ giáo viên, nhân viên hùng hậu. Với hơn 100 cán bộ giáo viên, nhân viên và 48 lớp học. Hầu hết cán bộ giáo viên của trường đều có năng lực chuyên môn vững vàng, giàu tâm huyết, có trình độ ngoại ngữ, tin học cơ bản đủ để tiếp cận các phương pháp và nội dung giáo dục trong thời kỳ hội nhập. Trong đó có 1 tiến sĩ và 38 thạc sĩ. Trong các hội thi giáo viên dạy giỏi cấp cụm, cấp thành phố trường đều có giáo viên tham gia và đạt giải cao.

Từ mái trường này nhiều thế hệ học sinh đã trưởng thành, có em đã trở thành tiến sĩ, phó giáo sư, giáo sư, có em đã trưởng thành trên cương vị giám đốc, phó giám đốc của những công ty lớn. Nhiều em là những doanh nhân thành đạt là bác sĩ, kỹ sư, bộ đội... Cũng nhiều em tiếp nối sự nghiệp của thầy cô trở thành những thầy giáo, cô giáo đứng trên bục giảng. Cũng nhiều em theo học nghề trở thành những công nhân, những người thợ và một số ở lại xây dựng quê hương gắn bó với ruộng đồng... Song dù ở cương vị nào các em cũng là những người có văn hóa và đang cống hiến hết mình cho sự nghiệp phát triển chung của quê hương đất nước. Nhà trường tự hào về các em và chắc chắn cho dù ở đâu, ở cương vị nào các em cũng không quên mái trường Trần Hưng Đạo thân yêu đã dìu dắt, dạy dỗ các em trưởng thành và luôn hướng về mái trường xưa với một tấm lòng biết ơn sâu nặng chân thành.

40 năm xây dựng và trưởng thành của trường THPT Trần Hưng Đạo là một chặng đường phấn đấu đi lên đầy khó khăn song cũng đầy vinh quang. Với sự cố gắng vươn lên không ngừng của cả thầy và trò, trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông đã dần khẳng định mình trong niềm tin trong nhân dân. Từ một trường tốp sau trong khu vực trường đã vươn lên thành điểm sáng trong công tác nâng cao chất lượng giáo dục, khẳng định được thương hiệu, uy tín của trường trong khu vực cũng như trong sự nghiệp giáo dục của thủ đô và cả nước.

Bằng chứng là năm học 2013-2014 trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông là trường đầu tiên trên địa bàn quận Hà Đông được UBND thành phố Hà Nội công nhận là trường chuẩn quốc gia. Chất lượng giáo dục đã từng bước được nâng cao, số lượng học sinh đỗ vào đại học, cao đẳng ngày càng nhiều.

Trong năm học 2024 – 2025, nhà trường tiếp tục khẳng định vị thế là một trong những đơn vị dẫn đầu về chất lượng giáo dục khi có 681 học sinh trúng tuyển vào các trường đại học, đạt tỉ lệ 98,41%, trong đó nhiều lớp đạt 100% học sinh đỗ đại học. Đặc biệt, trường có 01 học sinh đạt giải ba Quốc gia trong kỳ thi học sinh giỏi, góp phần tạo dấu ấn nổi bật trong thành tích chung của thầy và trò. Bước sang năm học 2025 – 2026, phong trào bồi dưỡng học sinh giỏi tiếp tục ghi nhận kết quả ấn tượng với tỉ lệ học sinh giỏi cấp Thành phố đạt 79,2%, gồm 2 giải Nhất, 3 giải Nhì, 3 giải Ba và 11 giải Khuyến khích. Những kết quả ấy một lần nữa khẳng định truyền thống hiếu học, tinh thần vượt khó vươn lên và sự tận tâm trong công tác giảng dạy, bồi dưỡng nhân tài của đội ngũ thầy cô giáo.

Trải qua chặng đường bốn thập kỷ, ngôi trường đã không ngừng vươn lên, khẳng định vị thế bằng chất lượng dạy và học ngày càng được nâng cao. Trong mỗi thành công là sự tận tâm của thầy cô, sự nỗ lực của học trò và tinh thần đoàn kết, sáng tạo của cả tập thể. Với truyền thống đáng tự hào ấy, Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông sẽ tiếp tục viết nên những trang mới, vững bước trên con đường đổi mới và hội nhập, hướng tới tương lai tươi sáng hơn.

Nhà giáo Đào Ngọc Sỹ
Bí thư Đảng ủy - Hiệu trưởng Trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông

VIẾT VỀ TRƯỜNG THPT TRẦN HƯNG ĐẠO - HÀ ĐÔNG

40 NĂM THÀNH LẬP

Nhà giáo **Nghiêm Thị Nguyệt Anh**

*Nguyên Hiệu trưởng trường THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông
(2002 - 2013)*

Trái qua 46 năm công tác trong ngành giáo dục, đi qua 5 ngôi trường ở các vùng miền khác nhau trong đó có trường THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông, ngôi trường mà tôi đã từng gắn bó hơn 4 000 ngày. Hôm nay đây trong những ngày chuẩn bị cho sự kiện lớn kỷ niệm 40 năm thành lập trường, là một thành viên nhỏ bé của ngôi nhà chung Trần Hưng Đạo Hà Đông, tôi vẫn thấy lòng mình băng khuâng, khó tả. Tình cảm dành cho nhà trường thì dạt dào, sâu lắng nhưng khi viết về ngôi trường thì lại vô cùng băn khoăn, không biết nên viết gì đây? 40 năm so với những ngôi trường lớn trên đất nước này thì cũng chưa phải là dài nhưng điều đáng nói là 40 năm, trường Trần Hưng Đạo Hà Đông đã trải dài một chặng đường lịch sử với đủ các cung bậc thăng trầm.

40 năm đã qua, 40 lần tiếng trống trường vang lên giục dã, 40 lần hoa Phượng nở đón mùa thi, 40 thế hệ học sinh tung cánh vào đời. 40 năm hình thành và phát triển với biết bao đổi thay và sự chuyển mình. 40 năm với biết bao thăng trầm, bao nhiêu cố gắng cùng sự nỗ lực không ngừng nghỉ của lớp lớp cán bộ giáo viên, nhân viên và học sinh.

Qua mấy chục năm xa cách, trong khoảnh khắc đặc biệt này, chúng ta đang chuẩn bị cho cuộc hội ngộ lịch sử, cùng góp chung một niềm vui, hoà chung một niềm xúc động: “chào đón ngôi trường thân yêu tròn 40 tuổi”. Trở lại Trần Hưng Đạo hôm nay, gặp lại các đồng nghiệp, các bậc phụ huynh, các thế hệ học sinh đã từng đồng cam cộng khổ, chia ngọt sẻ bùi trong những ngày tháng thăng trầm trước đây, chắc chắn sẽ là cuộc hội ngộ đầy xúc động, bồi hồi, gợi nhớ lại biết bao kỷ niệm của những năm tháng không thể nào quên ấy.

Mỗi lần tổ chức một sự kiện nào đó chúng ta thường nhắc đến những cái đã qua. Điều đó là cần thiết để khẳng định chính xác hướng đi của nhà trường trong tương lai, để tìm ra cái nền móng vững chắc, cái điểm tựa tinh thần và cả những bài học kinh nghiệm quý giá được đúc kết từ kinh nghiệm thực tiễn của các thế hệ thầy trò đã qua.

Sự thật là chẳng bao giờ có một cái gì đó có thể phát triển từ con số không. Lịch sử ra đời và lớn lên của trường Trần Hưng Đạo Hà Đông ngày nay cũng đúng như vậy. Chúng ta trân trọng sự cống hiến và những bài học quý giá của các thế hệ đi trước. Vui mừng và tự hào với kết quả đạt được hôm nay, hứa hẹn giữ vững và phát huy truyền thống tốt đẹp của nhà trường.

Trong những ngày vui này, chúng ta thành kính ghi nhận sự cống hiến to lớn của thầy Hiệu Trưởng đầu tiên của nhà trường : Cố nhà giáo Cao Thế Tâm, cố nhà giáo, nguyên Phó hiệu trưởng Hoàng Quang Đa. Tri ân sự đóng góp công sức của thầy Nguyễn Công Nghĩa nguyên Phó hiệu trưởng đầu tiên của trường . Các thầy đã có công lao to lớn trong việc thành lập, quản lý và điều hành nhà trường vượt qua nhiều khó khăn thử thách buổi ban đầu.

Thời gian qua đi, khó khăn bớt lại. Hôm nay đội ngũ của chúng ta đã không còn nguyên vẹn nữa. Các thầy Cao Thế Tâm, Nguyễn Hữu Hội, Từ Ngọc Lĩnh (BGH) các thầy Phạm Gia Chiến, Đặng Đình Báu, thầy Nguyễn Thượng Long, Phạm Đức Tuấn, Nguyễn Khắc Mận, Trần Khắc Hồi. Các cô Lê Thị Ngọc, Trần Thị Kim Oanh, Chu Thị Huyền, Lê Thị Thu Thủy, các đồng chí nhân viên Ngô Đắc Dư, Nguyễn Quốc Khánh, Lê Thị Loan đã không còn nữa. Nhân ngày truyền thống của trường và ngày 20/11 cũng sắp đến rồi chúng ta hôm nay và mãi mãi về sau đừng bao giờ quên họ. Hãy lưu giữ tên tuổi của họ trong phòng truyền thống của trường và đặc biệt trong chiều sâu tâm khảm của mỗi chúng ta.

Với tôi hơn 4000 ngày sống và làm việc trong ngôi nhà chung Trần Hưng Đạo Hà Đông, giờ đây tuổi cao, sức yếu, xa trường đã lâu, nghĩ đến ngày gặp lại tôi thấy nao lòng. Nao lòng khi nhớ đến cảm xúc của bản thân ngày đầu bước chân vào trường. Nao lòng khi nhớ về những kỉ niệm không thể phai mờ trong kí ức của một người giáo viên như tôi. Nao lòng thường làm người ta buồn man mác. Nhưng rồi cảm xúc ấy cũng qua nhanh như một đêm trở gió, cảm xúc ấy cũng vội tan ra bởi những niềm vui, niềm hân hoan khi nghĩ đến ngày gặp lại đồng nghiệp và học trò một thời mình gắn bó yêu thương.

Sông có khúc, người có lúc. Với một ngôi trường được sinh ra và lớn lên cũng tuân theo qui luật đó. Lúc thăng, lúc trầm, khi thuận lợi, lúc khó khăn. Tôi được sống cùng đồng nghiệp trong ngôi trường này khi còn nhiều khó khăn cơ cực, không thuận lợi về nhiều mặt và đã cùng nhau trải qua những nốt thăng trầm của ngôi trường này. Cuộc sống tất yếu có cái thành công ,có cái chưa được thoả mãn nhưng tôi luôn có một tình cảm tốt đẹp, một niềm tin yêu sâu sắc về ngôi trường mà tôi đã được cùng đồng nghiệp góp phần nhỏ bé dệt nên ngôi trường mơ ước, một thương hiệu THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông của ngày hôm nay. Đây là điều mà tôi cảm thấy hạnh phúc, ấm áp nhất mỗi khi nhắc đến ngôi trường này. Tôi luôn tin tưởng rằng trường Trần hưng Đạo Hà Đông của chúng ta sẽ còn tạo nên những thành tích rực rỡ hơn nữa trong tương lai. Chúc cho trường của chúng ta thành công nối tiếp thành công, là ngôi nhà chung nghĩa tình, ấm áp. Là địa chỉ tin cậy của chính quyền địa phương và nhân dân gửi gắm con em mình.

***Chào thân ái và quyết thắng!
Một thời không thể nào quên***

TỰ HÀO NGÔI TRƯỜNG MANG TÊN NGƯỜI ANH HÙNG DÂN TỘC

Nhà giáo Nguyễn Thị Mai Thu

Phó bí thư Đảng ủy - Phó Hiệu trưởng Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông

Được thành lập từ năm 1985 theo Quyết định số 553 của UBND tỉnh

Hà Sơn Bình với tên gọi PTTH Kỹ thuật Bắc Thanh Oai. Trường mới, cơ sở vật chất nghèo nàn, chỉ có 6 phòng học, 1 phòng làm việc, tất cả đều là nhà cấp 4 đã cũ trên mặt bằng của Hợp tác xã sơn mài Huyện kỳ thuộc xã Phú Lãm, huyện Thanh Oai. Đội ngũ giáo viên, nhân viên gồm 23 người - đa phần được lấy từ trường PTTH Thanh Oai B - trong đó có 3 thầy trong Ban Giám hiệu, 3 đồng chí nhân viên và 17 giáo viên. Ngày đầu khai trường, chỉ tuyển sinh được 4 lớp 10 cùng 2 lớp 11 từ trường PTTH Thanh Oai B chuyển xuống, tổng cộng có 6 lớp với 303 học sinh.

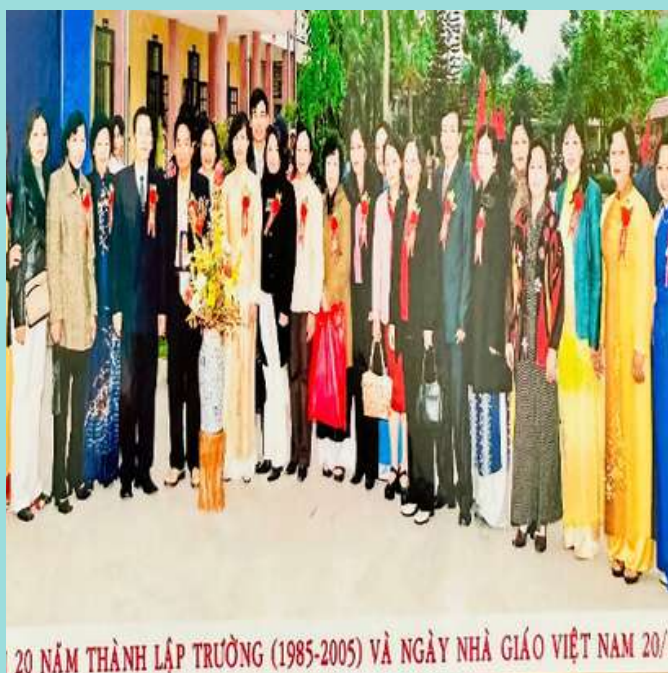
Ngày 7/1/1987 UBND tỉnh Hà Sơn Bình ký quyết định giao 11.280 m² đất cho nhà trường thuộc thôn Quang Lãm, xã Phú Lãm, huyện Thanh Oai, tuy nhiên kinh phí không nhiều, nhà trường đã tổ chức thầy trò cùng làm gạch xây được 4 phòng học cấp 4 và nhà trường phải học tại 2 địa điểm.

Tới năm học 1990 – 1991 nhà trường được tiếp tục cấp kinh phí để xây trường, tuy chưa khang trang nhưng đã có cơ sở vật chất tối thiểu để phục vụ cho các hoạt động của cơ sở giáo dục.

*Lễ kỷ niệm 10 năm thành lập trường
1985-1995*

Cũng thời gian này, UBND huyện Thanh Oai và Sở GD&ĐT Hà Tây đổi tên PTTH Kỹ thuật Bắc Thanh Oai thành PTTH Trần Hưng Đạo. Tới năm 2009, sau khi thay đổi địa giới hành chính, Hà Tây sáp nhập vào Hà Nội, trường 1 lần nữa được đổi tên thành THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông.

Từ ngày đầu thành lập, chỉ có 23 giáo viên, 6 lớp học sau 40 năm xây dựng trường thành nhà trường đã có đội ngũ cán bộ, giáo viên, nhân viên có năng lực chuyên môn, tâm huyết với nghề, sáng tạo trong lao động, đủ trình độ ngoại ngữ, tin học để đáp ứng các yêu cầu đổi mới của chương trình Giáo dục phổ thông 2018. Với 96 viên chức và người lao động có trình độ đạt chuẩn và trên chuẩn, trong đó có 1 tiến sĩ, 34 thạc sĩ, 12 giáo viên có trình độ trung cấp lý luận – chính trị; 14 nhà giáo qua các thời kỳ đạt danh hiệu Giáo viên dạy giỏi cấp tỉnh, thành phố; 5 nhà giáo được tặng danh hiệu Nhà giáo Hà Nội tâm huyết, sáng tạo. Từ đội ngũ giáo viên, nhân viên đó đã góp phần quan trọng thúc đẩy kết quả học tập.

Năm 1997 trường được đầu tư kinh phí xây dựng khu nhà 3 tầng kiên cố với 15 phòng học. Với sự quan tâm của các cấp chính quyền, nhà trường tiếp tục được đầu tư xây mới thêm phòng học, khu thực hành, nhà tập đa năng, thư viện tạo nên khuôn viên khang trang đảm bảo phục vụ hiệu quả cho các yêu cầu dạy học. Năm 2013, trường là cơ sở giáo dục cấp THPT đầu tiên trong địa bàn quận Hà Đông được công nhận Trường đạt chuẩn quốc gia và tiếp tục được công nhận lại vào các năm 2019, 2024.

Năm học 2021 – 2022 khi thực hiện chương trình GDPT 2018 theo chỉ đạo của Bộ GD&ĐT cũng là khi cả nước phải gồng mình phòng chống dịch bệnh Covid-19, nhà trường đã nỗ lực, phấn đấu vượt qua mọi khó khăn, khắc phục những thiếu thốn về cơ sở vật chất để thực hiện tốt các yêu cầu giáo dục bằng các hình thức linh hoạt, đảm bảo phương châm “không đến trường nhưng không dừng học”. Với nhiệt tình, tâm huyết của đội ngũ, sự đồng hành ủng hộ của CMHS và tinh thần học tập của học sinh nhà trường đã đạt được nhiều thành tích để ngày càng khẳng định vị thế của mình trên địa bàn Thủ đô.

Với giáo dục đại trà, 3 năm học liên tiếp 2022 – 2023, 2023 – 2024, 2024 – 2025 học sinh khối 12 đỗ tốt nghiệp 100%; tỷ lệ học sinh xếp loại Học tập và Rèn luyện luôn đạt loại Khá, tốt trên 90%. Với giáo dục mũi nhọn đã có nhiều khởi sắc, trong kỳ thi chọn Học sinh giỏi Khối 12 cấp thành phố số học sinh đoạt giải tăng về số lượng và chất lượng: năm học 2023 – 2024 có 12/20 học sinh với 1 Nhì, 1 Ba, 10 Khuyến khích; năm học 2024 – 2025 có 15/23 học sinh với 2 giải Nhì, 4 giải Ba, 10 giải Khuyến khích; năm học 2025 – 2026 có 19/24 học sinh với 2 giải Nhất, 2 giải Nhì, 4 giải Ba và 11 giải Khuyến khích. Năm học 2024 – 2025 nhà trường có 1 học sinh K12 đoạt giải Ba trong kỳ thi Học sinh giỏi cấp quốc gia.

***Lễ dâng hương tại đền Gióng
– Phù Linh – Sóc Sơn – Hà Nội***

Giáo viên, học sinh nhà trường rất sáng tạo, nhiệt huyết tham gia sân chơi trí tuệ “Nghiên cứu khoa học dành cho học sinh THPT” và có kết quả đáng tự hào: năm học 2017 – 2018 đoạt giải Ba, năm học 2018 – 2019 đoạt giải Khuyến khích, năm học 2023 – 2024 đoạt giải Khuyến khích, năm học 2024 – 2025 đoạt giải Nhì.

Không chỉ đầu tư để có kết quả tích cực trong hoạt động dạy học, trong nhiều năm qua nhà trường còn chú trọng tới các hoạt động giáo dục để hướng tới phát triển toàn diện người học. Các Câu lạc bộ Thể thao (bóng chuyền, bóng rổ), Nghệ thuật (múa, kịch, nhảy hiện đại), Truyền thông, Tình nguyện ...

Được thành lập, hoạt động dưới sự chỉ đạo của Đoàn TNCS nhà trường; tổ chức nhiều hội thi: Vẽ và thuyết trình tranh “Trường Sa, Hoàng Sa trong trái tim em”, “Theo dấu chân người lính”, “Tết sum vầy, xuân ơn Đảng” tạo sân chơi lành mạnh cho học sinh, thu hút các em tham gia rèn luyện, vui chơi cùng bạn bè đồng trang lứa, tránh xa các tệ nạn xã hội. Các diễn đàn thanh niên thường xuyên được tổ chức để đoàn viên, thanh niên bày tỏ quan điểm, chia sẻ những cảm xúc tuổi mới lớn trước những vấn đề mà các em quan tâm: Tình bạn - Tình yêu, Khi tôi 18, Phòng chống bạo lực trên không gian mạng; để góp phần định hướng cho tương lai của mình.

Nhà trường còn chú trọng tới giáo dục truyền thống, giáo dục tinh thần yêu nước, trách nhiệm với cộng đồng thông qua các hoạt động trải nghiệm hướng nghiệp với các nội dung: “Học làm chiến sỹ” tại Trung tâm bồi dưỡng, huấn luyện nghiệp vụ cảnh sát biển; Hành trình di sản đưa học sinh tìm hiểu các di tích lịch sử, văn hóa của Hà Nội (Hoàng thành Thăng Long, đền thờ Thánh Gióng, khu di tích K9, thành Cổ Loa) và các địa phương (tại khu di tích Côn Sơn – Kiếp Bạc và khu lưu niệm Trung đoàn 52 Tây Tiến – Sơn La); tổ chức các hoạt động vì cộng đồng: bóc xé biển quảng cáo, chăm sóc nghĩa trang Liệt sỹ; tham gia chương trình tình nguyện Mùa hè xanh; tham gia ủng hộ học sinh các vùng chịu ảnh hưởng của thiên tai, bão lũ,...

Sự kết hợp chặt chẽ dạy học với giáo dục đã tạo nên môi trường tích cực cho học sinh học tập và rèn luyện, giúp người thầy có điều kiện phát huy sáng tạo để gắn kết dạy chữ và dạy làm người. Đó chính là động lực để thúc đẩy ngôi trường được vinh dự mang tên người anh hùng hiển thánh ngày càng phát triển, trở thành điểm sáng trong ngành giáo dục Thủ đô, được phụ huynh học sinh tin yêu chọn lựa là điểm đến của con em mình trong bậc học THPT.

Lễ thắp lửa truyền thống, đón học sinh K40

Bốn mươi năm xây dựng và trưởng thành, chặng đường chưa dài trong quá trình phát triển của một ngôi trường - từ PTTH Kỹ thuật bắc Thanh Oai tới THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông - nhưng cũng là quãng thời gian đáng ghi nhớ của các thế hệ giáo viên, nhân viên, học sinh, cha mẹ học sinh nỗ lực dựng xây, đồng lòng hiệp sức làm nên niềm tự hào mang tên THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông.

TỔ CHỨC CÔNG ĐOÀN ĐỒNG HÀNH CÙNG NGƯỜI LAO ĐỘNG TRONG 40 NĂM NHÀ TRƯỜNG XÂY DỰNG VÀ PHÁT TRIỂN

Nguyễn Thị Mai Thu

Nguyên Chủ tịch Công đoàn, nhiệm kỳ 2023 - 2028

Ngay từ những ngày đầu thành lập trường, tổ chức Công đoàn đã được Chi bộ Đảng và Ban Giám hiệu nhà trường quan tâm xây dựng và chỉ đạo hoạt động. Năm học đầu tiên 1985 – 1986, Công đoàn trường chỉ có 23 đoàn viên. Đến năm học 2024 – 2025 Công đoàn đã có 89 đoàn viên, trong đó Nữ có 72 đồng chí chiếm tỷ lệ 81%, Đảng viên có 54 đồng chí chiếm tỷ lệ 61%, có trình độ Thạc sĩ 38 đồng chí chiếm tỷ lệ 40%. Tổ chức Công đoàn đã lớn mạnh không chỉ về số lượng mà chất lượng cũng ngày càng được nâng cao.

Đồng hành cùng 40 năm xây dựng và trưởng thành của nhà trường, tổ chức Công đoàn đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của mình trong tuyên truyền, giáo dục chính trị tư tưởng cho đoàn viên; nâng cao hiệu quả tổ chức, chỉ đạo các cuộc vận động và các phong trào thi đua và người lao động theo đúng Luật lao động; giám sát việc thực hiện quyền, lợi ích hợp pháp, chính đáng của người lao động trong nhà trường thông qua việc phối hợp cùng Ban Giám hiệu tổ chức tốt Hội nghị cán bộ, viên chức hằng năm; vận động đoàn viên tích cực tham gia xây dựng Đảng, xây dựng nhà trường

Tổ chức, vận động đoàn viên gương mẫu tham gia vào các hoạt động xã hội, các hoạt động nhân đạo, từ thiện, các hoạt động phòng chống tệ nạn xã hội. Đời sống của người lao động được quan tâm, chăm sóc. Hằng năm, được kiểm tra sức khỏe định kỳ, được tham quan, nghỉ dưỡng, học tập ở nhiều nơi như: thành phố mang tên Bác, đảo ngọc Phú Quốc, khu di tích Vũng Rô - Phú Yên, vườn quốc gia Cát Bà...

Khen thưởng danh hiệu Sáng kiến, sáng tạo cho công đoàn viên

Từ khi thành lập, Công đoàn trường đã tổ chức cho đoàn viên hưởng ứng, thực hiện tốt và hiệu quả các phong trào thi đua, các cuộc vận động: “Học tập, làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh”, “Mỗi thầy cô giáo là một tấm gương đạo đức, tự học và sáng tạo”, “Xây dựng trường học hạnh phúc”, “Sáng – Xanh – Sạch – Đẹp – An toàn”, “Giải việc nước – Đảm việc nhà”, “Nhà trường chung tay phát triển - Thầy cô sẽ chia trách nhiệm”. Phối kết hợp với chính quyền, Đoàn TNCS Hồ Chí Minh, Công đoàn đã làm tốt hoạt động giúp đỡ các học sinh có hoàn cảnh khó khăn ngay tại nhà trường trong từng năm học, trong thời gian phòng chống dịch bệnh Covid-19; góp phần hỗ trợ giáo dục vùng khó khăn tại các địa bàn vùng núi: xã An Khê, huyện Đakrông, tỉnh Quảng Trị; xã A Pa Chải, huyện Mường Nhé, tỉnh Điện Biên; trường THCS Sùng Trà, huyện Mèo Vạc, tỉnh Hà Giang; trường Phổ thông dân tộc nội trú huyện Chiêm Hóa, tỉnh Tuyên Quang.

Những đóng góp của đoàn viên Công đoàn nói riêng và cán bộ, giáo viên, học sinh, cha mẹ học sinh nhà trường nói chung có ý nghĩa to lớn để không ai bị bỏ lại phía sau, để ai cũng có cơ hội được học tập, rèn luyện, có tương lai rộng mở. Nhìn lại chặng đường 40 năm đã qua, tổ chức Công đoàn trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông không chỉ chăm lo, bảo vệ quyền, lợi ích hợp pháp mà còn đồng hành, quan tâm, động viên trong mọi hoạt động chuyên môn, đời sống vật chất, đời sống chính trị và tinh thần đối với người lao động, góp phần vô cùng quan trọng để thúc đẩy sự phát triển của nhà trường. Ngày 28/5/2025, Tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam ban hành Công văn 4173/TLĐ-ToC về việc sắp xếp tổ chức Công đoàn theo Kết luận 157-KL/TW năm 2025 của Bộ Chính trị, tổ chức Công đoàn hoàn thành sứ mệnh lịch sử của mình, để lại những ấn tượng đẹp trong mỗi giáo viên, nhân viên về mái ấm, ngôi nhà chung của cán bộ, viên chức đã, đang công tác dưới mái trường thân yêu Trần Hưng Đạo – Hà Đông.

Các cán bộ công đoàn nhiệm kỳ cuối cùng

TỰ HÀO 40 NĂM NGỌN LỬA TUỔI TRẺ TRẦN HƯNG ĐẠO – HÀ ĐÔNG

Đồng chí: Đào Thị Luyến

Đảng ủy viên, Bí thư Đoàn trường

Bốn mươi năm – một chặng đường đủ dài để một ngôi trường khẳng định vị thế gìn giữ truyền thống và viết tiếp những trang vàng đáng tự hào. Với mỗi thế hệ đoàn viên thanh niên, Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông không chỉ là nơi học tập và rèn luyện, mà còn là mái nhà tuổi trẻ, nơi nuôi dưỡng những ước mơ và khát vọng. Ở đó, tổ chức Đoàn TNCS Hồ Chí Minh luôn giữ vai trò tiên phong, là ngọn cờ dẫn đường, đồng hành cùng sự lớn mạnh của Nhà trường qua từng giai đoạn.

Ngay từ những năm đầu thành lập, trong điều kiện còn nhiều khó khăn, Đoàn trường đã sớm khẳng định vai trò nòng cốt trong công tác giáo dục lý tưởng, đạo đức, lối sống cho học sinh. Dưới sự chỉ đạo của Chi bộ và Ban Giám hiệu, các thế hệ cán bộ Đoàn đã phát huy tinh thần năng động, sáng tạo, tổ chức nhiều hoạt động thiết thực, tạo môi trường để đoàn viên rèn luyện, cống hiến và trưởng thành. Những tên tuổi như cô Nguyễn Thị Thanh Hương, thầy Nguyễn Đức Toàn, cô Nguyễn Thị Mai Thu, cô Lê Phương Loan, cô Đoàn Thu Hương, thầy Đào Ngọc Sỹ, thầy Nguyễn Công Minh, cô Lê Thị Thùy Dung và cho đến hiện nay cô Đào Thị Luyến – Bí thư Đoàn trường là những dấu son tô thắm hành trình cống hiến bền bỉ của các thế hệ cán bộ Đoàn.

Từ năm học 2014 – 2015, Đoàn trường liên tục được nhận Bằng khen của Ban Chấp hành Trung Ương Đoàn TNCS Hồ Chí Minh – minh chứng cho nỗ lực không ngừng của tập thể cán bộ, đoàn viên. Đặc biệt, năm học 2018 – 2019 và 2022 – 2023, Đoàn trường vinh dự được Thành đoàn Hà Nội tặng Cờ thi đua xuất sắc dẫn đầu khối các trường THPT,

Chia tay các đồng chí ủy viên BCH Đoàn trường thôi không tham gia BCH khoá mới

Trung cấp, Cao đẳng – phần thưởng cao quý khẳng định vị thế, uy tín và sức lan tỏa mạnh mẽ của phong trào thanh niên Trần Hưng Đạo – Hà Đông trong công tác Đoàn Thủ đô. Đằng sau những thành tích rực rỡ ấy là dấu ấn đóng góp của nhiều thế hệ cán bộ, đoàn viên tiêu biểu, những người đã cống hiến nhiệt huyết và trí tuệ để xây dựng tổ chức Đoàn ngày càng vững mạnh. Tiêu biểu như cô **Đào Thị Luyến**, Bí thư Đoàn trường, người luôn tận tâm, sáng tạo, truyền ngọn lửa nhiệt huyết cho các thế hệ đoàn viên, nhiều năm liên tiếp cô được nhận Bằng Khen của Trung ương Đoàn và Thành đoàn Hà Nội; cùng các gương mặt đoàn viên xuất sắc như **Hồ Thành Đạt**, **Nguyễn Duy Mạnh**, **Bùi Khánh Linh**, **Dương Đức Anh**, **Nguyễn Trung Kiên**, **Nguyễn Đắc Hải**, **Phạm Nhật Phong** – những thủ lĩnh trẻ năng động, sáng tạo, góp phần lan tỏa tinh thần tiên phong, tình nguyện, đoàn kết của tuổi trẻ Trần Hưng Đạo – Hà Đông.

Suốt 40 năm qua, ở bất kỳ giai đoạn nào, Đoàn trường cũng luôn là cánh tay đắc lực của Chi bộ và Ban Giám hiệu, góp phần quan trọng trong việc xây dựng môi trường học đường lành mạnh, giàu bản sắc. Các phong trào “Thanh niên tình nguyện”, “Tuổi trẻ học tập và làm theo lời Bác”, “Khi tôi 18” hay các chương trình “Xuân yêu thương”, “Tiếp sức mùa thi”, “Hành trình về nguồn”... đều để lại dấu ấn sâu đậm trong lòng học sinh. Những hội thi “Rung chuông vàng”, “Nét đẹp Đoàn viên”, “Flashmob học đường” hay các cuộc giao lưu văn nghệ, thể thao, sáng tạo khoa học kỹ thuật đã trở thành thương hiệu riêng. Không chỉ mạnh trong phong trào học tập và tình nguyện, Đoàn trường còn là “cái nôi” nuôi dưỡng tài năng và đam mê của học sinh thông qua 16 câu lạc bộ sở thích hoạt động sôi nổi. Mỗi câu lạc bộ là một “mảnh ghép” riêng trong bức tranh đầy màu sắc của tuổi trẻ Trần Hưng Đạo – Hà Đông, nơi các bạn học sinh được sống với đam mê, học hỏi, sẻ chia và trưởng thành hơn từng ngày.

Bên cạnh đó, Đoàn trường còn là cầu nối quan trọng giữa thầy và trò, giữa truyền thống và hiện đại. Nhiều thế hệ học sinh đã trưởng

thành từ phong trào Đoàn, mang theo tinh thần tự tin, bản lĩnh và nhân ái ra cuộc sống. Chính những bước trưởng thành ấy đã làm nên uy tín và bản lĩnh của Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông hôm nay.

*Chương trình
Ngàn lá cờ Tổ quốc vì Trường Sa thân yêu*

*Toạ đàm tháng 3
Sứ mệnh thanh niên trong kỷ nguyên mới*

*Hội thi
Rung chuông vàng “Fighter's Bell”*

Trong dòng chảy 40 năm phát triển của Nhà trường, dấu ấn Đoàn trường hiện lên rõ nét như một sợi chỉ đỏ gắn kết các thế hệ, gìn giữ truyền thống và truyền lửa cho mai sau. Từ những hoạt động nhỏ trong lớp học, sân trường cho đến các chương trình quy mô toàn quận, toàn thành phố, đâu đâu cũng có màu áo xanh của tuổi trẻ Trần Hưng Đạo – Hà Đông những con người sống nhiệt huyết, dám nghĩ, dám làm, dám cống hiến.

LỄ KÝ KẾT HỢP TÁC GIÁO DỤC VIỆT – HÀN
Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông
& Trường Cao đẳng Naju – Hàn Quốc

Thế hệ cán bộ, đoàn viên hôm nay nguyện tiếp bước các thế hệ đi trước, tiếp tục thắp sáng ngọn lửa truyền thống, giữ vững vị thế là lá cờ đầu trong công tác đoàn khối trường học trong khu vực, góp phần xây dựng Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông ngày càng vững mạnh xứng đáng với niềm tin yêu của các thế hệ thầy cô, phụ huynh và học sinh.

ĐVTN Nhà trường tham gia biểu diễn tại
Đại hội đại biểu phường Phú Lương
Lần thứ nhất, Nhiệm kỳ 2025 - 2023

Chiến dịch “Tiếp sức mùa thi”
Đồng hành cùng kỳ thi TN THPTQG 2025

“Ký ức Trần Hưng Đạo – Hà Đông trong tôi” là ký ức về những năm tháng sôi nổi, là sự tự hào khi đọc lời hứa của người đoàn viên ngày kết nạp, là những buổi tổng duyệt văn nghệ đêm, là những chuyến tình nguyện đầy yêu thương, là giây phút tự hào khi được xướng tên trên bảng thành tích. Đó là ký ức của tuổi trẻ được sống hết mình và được trưởng thành trong yêu thương, gắn bó.

LỄ KHAI MẠC
Giải bóng đá học sinh lần thứ nhất
Năm học 2025 - 2026

ĐVTN Nhà trường tham gia
Lễ khai mạc Đại hội thể dục thể thao
Lần thứ nhất, năm 2025

TỔ NGŨ VĂN - 40 NĂM TỪ ƯƠM MẦM TRI THỨC ĐẾN CHẤP CÁNH ƯỚC MƠ

Cô giáo Đinh Thị Lệ Thủy

Dại diện giáo viên tổ Ngũ Văn

Nhà văn kiệt xuất người Nga M. Gorki từng khẳng định: “Văn học là nhân

học”. Câu nói nổi tiếng mà vô cùng giản dị của ông chứa đựng một chân lý sâu xa: học Văn không chỉ để hiểu biết về ngôn ngữ, dòng chảy văn học hay con người và thời đại mà quan trọng hơn hết là học cách làm người. Dạy văn đâu ngừng lại ở việc giảng dạy một môn học, đó là nghề nghiệp có một sứ mệnh cao cả: gieo hạt giống của cái đẹp, cái thiện vào tâm hồn học trò. Bởi vậy, vai trò của những người thầy, người cô dạy Ngũ văn đầy thiêng liêng mà lặng thầm và cao quý biết bao.

Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông là một ngôi trường có bề dày truyền thống đáng tự hào - 40 năm tuổi. Song hành với từng chặng đường phát triển của nhà trường, tổ Ngũ văn đã không ngừng lớn mạnh cả về chuyên môn, tư tưởng lẫn tổ chức. Nhiều năm qua, tổ đã có rất nhiều thầy cô giáo dạy giỏi, liên tục đạt được danh hiệu chiến sĩ thi đua. Song song với công tác giảng dạy, tổ Ngũ văn nhiệt tình hưởng ứng các đợt thi giáo viên dạy giỏi do nhà trường và Sở giáo dục phát động. Hàng năm, các thầy cô rất hào hứng viết sáng kiến kinh nghiệm, 100% đều được Sở giáo dục xếp loại.

Trong hành trình gieo chữ và truyền cảm hứng, tổ Ngũ văn Trường THPT Trần Hưng Đạo đã ghi dấu bằng nhiều thành tích đáng tự hào. Năm học 2014 – 2015, cô giáo Lê Thị Tuyết đã đạt giải Khuyến khích trong cuộc thi Giáo viên chủ nhiệm giỏi; Năm 2015 – 2016, cô giáo Trịnh Thị Hà lại mang về cho nhà trường danh hiệu Giáo viên dạy giỏi cấp cụm Hà Đông – Hoài Đức. Bốn năm sau, danh hiệu ấy tiếp tục xướng tên cô Nguyễn Thị Hải Yến (2019 – 2020). Không dừng lại ở đó, năm học 2020 – 2021, cô Nguyễn Thị Hải Yến tiếp tục vinh dự giành giải Nhì trong Hội thi Cô giáo tài năng duyên dáng cấp cụm - điều đó đã minh chứng cho sự toàn diện và tâm huyết của người thầy dạy Văn chương.

Bằng những nỗ lực không biết mệt mỏi, ngoài thành tích cá nhân trong các cuộc thi giáo viên dạy giỏi, thầy cô tổ Ngữ văn còn gặt hái được nhiều quả ngọt khi dẫn dắt học trò tham gia cuộc thi học sinh giỏi môn Ngữ văn cấp thành phố. Cụ thể, năm học 2020 - 2021, cô Trịnh Thị Hà được giao nhiệm vụ bồi dưỡng đội tuyển học sinh giỏi Ngữ văn. Vượt qua hàng nghìn thí sinh, học sinh nhà trường đã đạt được 1 giải Khuyến khích cấp thành phố. Giữ vững ngọn lửa thi đua lập thành tích tốt, năm học 2023 – 2024, đội tuyển mà cô Lê Thị Tuyết và cô Đinh Thị Lệ Thủy giảng dạy đã có 02 học sinh đạt giải Khuyến khích cấp thành phố. Năm học 2024 – 2025, nhà trường có thêm 02 học sinh nữa tiếp tục mang về giải thưởng môn Ngữ văn cấp thành phố dưới sự dìu dắt của cô Đinh Thị Lệ Thủy và cô Trịnh Thị Hà. Đặc biệt, tháng 10/2025, với sự tâm huyết, nỗ lực, cố gắng không mệt mỏi nhiều tháng trời của cả cô và trò, đội tuyển Ngữ văn do cô Lê Thị Tuyết và cô Nguyễn Thị Quát dẫn dắt đã xuất sắc mang về 02 giải Nhất cấp thành phố – đây là một kết quả vô cùng rực rỡ, góp thêm hương sắc chào mừng Lễ kỷ niệm 40 năm thành lập trường. Danh hiệu này không chỉ minh chứng cho năng lực chuyên môn vững vàng của các cô giáo tổ Ngữ văn mà còn là kết tinh của tình yêu nghề, tâm huyết và niềm say mê văn chương của các cô, vốn là những giá trị đã, đang và sẽ mãi lan tỏa qua các thế hệ học trò.

Điều đáng trân trọng là tổ Ngữ văn hôm nay có được diện mạo vững vàng như vậy chính là nhờ công lao vun đắp của nhiều thế hệ thầy cô. Những người đi trước đã mở đường, đặt nền móng, để rồi thế hệ sau tiếp bước, kế thừa và phát huy. Sự đoàn kết và tình cảm chân thành giữa các thành viên cũng là nhân tố quan trọng để tạo nên móng vững chắc giúp từng thành viên trong tổ được phát huy tối đa năng lực sáng tạo, giảng dạy.

Mỗi thầy cô vừa là đồng nghiệp, vừa là người bạn, sẵn sàng chia sẻ buồn vui, hỗ trợ nhau trong công việc và cuộc sống. Không dừng lại ở việc ý thức chấp hành kỷ cương, pháp luật, thầy cô cũng phấn đấu là tấm gương tự học, tự rèn luyện, không ngừng đổi mới để làm giàu thêm tri thức và kinh nghiệm giảng dạy vì mục đích chung “Vì lợi ích mười năm phải trồng cây; vì lợi ích trăm năm phải trồng người”. Atatürk đã từng nói: “Một người thầy tốt giống như ngọn nến, cháy hết mình để thắp sáng đường đi cho người khác”. Với những thầy cô dạy Văn – người thầy dành trọn cả trái tim mình để chạm đến trái tim học trò thì điều này càng trở nên quan trọng. Thầy cô vừa là tấm gương mẫu mực về nhân cách, lối sống, vừa là nguồn truyền cảm hứng lớn lao để mỗi học sinh tạo lập cho mình trí thức rộng lớn, một tấm lòng nhân ái cùng ý chí vững vàng.

Trong thời đại giáo dục đang chuyển mình mạnh mẽ theo tinh thần của chương trình giáo dục phổ thông 2018 – từ dạy kiến thức sang phát triển phẩm chất, năng lực học sinh – các thầy cô trong tổ Ngữ văn đã tiên phong đổi mới phương pháp. Tích cực ứng dụng công nghệ trí tuệ nhân tạo AI, soạn giảng bằng PowerPoint, khai thác tư liệu trên Internet, thầy cô tổ Ngữ văn dày công xây dựng ngân hàng bài giảng điện tử, thậm chí khuyến khích học sinh tự tìm tư liệu, quay video để phục vụ bài học.

**Cô giáo Trịnh Thị Hà - Tổ trưởng tổ ngữ văn
(Tổ Ngữ văn làm chuyên đề “Ưống nước nhớ nguồn”)**

Sự kết hợp hài hòa giữa phương pháp truyền thống và hiện đại không chỉ tạo nên sự hứng thú cho học trò, mà còn giúp môn Văn trở nên sống động, gần gũi, phản ánh hơi thở của cuộc sống. Với tất cả những nỗ lực đó, nhiều năm liền tổ Ngũ văn đã vinh dự được công nhận là Tập thể Lao động tiên tiến. Hầu hết các thành viên đều đạt danh hiệu Lao động tiên tiến, Chiến sĩ thi đua các cấp.

Ngoài giờ đứng lớp, các thầy cô còn dành nhiều tâm huyết cho hoạt động ngoại khóa: từ những ngày hội thơ ca, sân khấu hóa tác phẩm văn học, đến các buổi ngoại khóa về Văn học dân gian. Thông qua đó, học sinh không chỉ được mở rộng tri thức, mà còn được nuôi dưỡng tình yêu tiếng Việt, tình yêu văn chương, thêm gắn bó với truyền thống văn hóa dân tộc. Cũng từ đó, các em biết yêu thương gia đình, quê hương, đất nước, biết sống nhân ái, giàu lòng tự trọng và ý thức trách nhiệm.

Song song với hoạt động chuyên môn, tổ Ngũ văn còn là lực lượng tích cực tham gia các phong trào văn nghệ, thể dục thể thao, nghiên cứu khoa học, dìu dắt học sinh tham gia nghiên cứu khoa học, đạt nhiều thành tích ở cấp trường, cấp tỉnh. Sự năng động ấy càng làm giàu thêm đời sống tinh thần của thầy và trò, giúp trường học trở thành một mái nhà đúng nghĩa – nơi học sinh được phát triển toàn diện cả trí tuệ lẫn tâm hồn.

Kỷ niệm 40 năm thành lập trường (1985–2025), tổ Ngũ văn càng thêm tự hào khi được góp một phần quan trọng vào bề dày truyền thống bằng một trang sử đẹp về lòng yêu nghề, khát khao cống hiến làm đẹp cho đời. Mỗi thành viên trong tổ Ngũ văn xin hứa với Ban lãnh đạo nhà trường cùng tập thể thầy cô trong trường và học sinh thân yêu, chúng tôi sẽ tiếp tục cháy hết mình, như những cánh phượng đỏ rực trên sân trường mỗi độ hè về, để thắp sáng tri thức, thổi hồn nhân cách cho từng lớp học sinh, để đất nước sẽ có thêm nhiều hơn nữa những công dân mẫu mực, sống có ích và tỏa hương cho đời. Và các thế hệ học sinh của Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông dù có tung cánh đi muôn nơi nhưng sẽ mãi luôn:

“Hát vang bài ca về trường của ta
Niềm tự hào của phía Nam thành phố
Trần Hưng Đạo – ngôi trường cho em ước mơ
Dù mai có đi xa, trong tim hằng ghi nhớ
Trần Hưng Đạo – ngôi trường chấp cánh những ước mơ”

Tiết mục văn nghệ chào mừng Ngày nhà giáo Việt Nam 20-11 của các cô tổ Ngũ Văn

VỊ TƯỚNG LÒNG DANH VÀ DI SẢN BẤT DIỆT

Cô giáo : **Quản Thị Bạch Mai**

Tổ Toán

Tên tuổi của vị Hưng Đạo Đại Vương Trần Quốc Tuấn mãi là biểu tượng vĩ đại trong lịch sử dân tộc Việt Nam. Ông không chỉ là một nhà quân sự tài ba, người đã ba lần lãnh đạo quân dân Đại Việt đánh bại quân xâm lược Mông Nguyên, mà còn là một nhà chính trị lỗi lạc, một con người đức độ, luôn đặt lợi ích của dân tộc lên trên hết. Tấm gương về lòng yêu nước, ý chí sắt đá và sự khôn ngoan của ông đã trở thành kim chỉ nam cho bao thế hệ sau.

Việc trường được vinh dự đặt tên là "THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông" không chỉ là niềm tự hào to lớn mà còn là một sứ mệnh cao cả. Tên gọi ấy nhắc nhở mỗi cán bộ, giáo viên và học sinh về tinh thần "Sát Thát" bất khuất, về sự đoàn kết, và ý chí vươn lên không ngừng nghỉ. Mỗi ngày đến trường là một lần chúng ta được tiếp thêm sức mạnh từ di sản của người xưa, từ truyền thống hào hùng của cha ông.

Ngôi trường đã và đang nỗ lực để xứng đáng với tên gọi ấy. Không chỉ chú trọng đào tạo kiến thức, nhà trường còn đặc biệt quan tâm bồi dưỡng nhân cách, lòng tự tôn dân tộc cho học sinh. Những câu chuyện về vị tướng lấy lòng luôn được lồng ghép trong các bài học lịch sử, các buổi sinh hoạt ngoại khóa, để các em hiểu rằng, việc học hôm nay chính là cách tiếp nối và phát huy tinh thần yêu nước, cống hiến cho tương lai của đất nước.

I. NHỮNG VIÊN GẠCH ĐẦU TIÊN (1985-1995)

Những năm tháng đầu tiên của trường THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông là một chặng đường đầy gian nan nhưng cũng vô cùng vinh quang.

Trường được thành lập trong bối cảnh đất nước còn nhiều khó khăn, cơ sở vật chất ban đầu chỉ là những dãy nhà cấp bốn đơn sơ. Thế nhưng, chính trong sự thiếu thốn ấy, những người thầy, người cô đầu tiên đã đến với một tình yêu nghề vô bờ bến và một tâm huyết cháy bỏng. Họ là những người đã đặt nền móng, xây dựng nên truyền thống "dạy tốt, học tốt" của nhà trường.

Thời gian ấy, những tiếng trống trường không chỉ báo hiệu giờ học mà còn là âm vang của những nỗ lực không ngừng nghỉ. Học trò đến trường không chỉ để học kiến thức mà còn để học về nghị lực, về sự kiên cường và lòng yêu thương. Những giờ học dưới mái ngói giản dị, những buổi lao động công ích trồng cây, dọn dẹp khuôn viên... tất cả đã tạo nên một tập thể gắn kết, chan hòa và đầy ắp kỷ niệm.

II. NGƯỜI TIẾP LỬA CHO THẾ HỆ MAI SAU THẦY HIỆU TRƯỞNG ĐÀO NGỌC SỸ

Trong dòng chảy của lịch sử nhà trường, mỗi giai đoạn đều có những người thuyền trưởng tài ba. Hôm nay, chúng ta tự hào có thầy Đào Ngọc Sỹ, người đang dẫn dắt con thuyền THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông vững bước tiến về phía trước

Với tầm nhìn chiến lược và sự tâm huyết với nghề, thầy Đào Ngọc Sỹ đã mang đến một luồng gió mới, thúc đẩy nhà trường phát triển toàn diện. Thầy không chỉ là một người quản lý giỏi, mà còn là một nhà giáo mẫu mực, luôn gần gũi, lắng nghe và thấu hiểu tâm tư của cả giáo viên lẫn học sinh. Dưới sự lãnh đạo của thầy, trường đã có những bước tiến vượt bậc về chất lượng dạy và học, cơ sở vật chất được đầu tư hiện đại, và các hoạt động ngoại khóa, phong trào thi đua cũng ngày càng đa dạng, hiệu quả.

Thầy Đào Ngọc Sỹ đã và đang tiếp tục viết tiếp những trang sử vàng của nhà trường, khơi dậy niềm đam mê, sáng tạo trong mỗi thầy cô giáo, và truyền cảm hứng cho biết bao thế hệ học sinh. Với thầy, trường THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông không chỉ là nơi làm việc, mà còn là ngôi nhà để cống hiến và thực hiện những ước mơ lớn.

III. HỘI ĐỒNG SƯ PHẠM - TRÁI TIM CỦA MÁI TRƯỜNG

Nếu thầy Hiệu trưởng là người cầm lái con thuyền, thì tập thể Hội Đồng sư phạm chính là khối động cơ mạnh mẽ, là trái tim ấm áp, mang đến sức sống và nguồn năng lượng dồi dào cho ngôi trường. Trong suốt 40 năm qua, Hội đồng Sư phạm THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông luôn là một tập thể đoàn kết, vững mạnh, với hơn 100 con người cùng chung một lý tưởng: “Vì học sinh thân yêu”.

Mỗi người thầy, người cô tại đây đều là người truyền lửa. Bằng sự tận tâm, nhiệt huyết và chuyên môn vững vàng, họ không chỉ dạy kiến thức, mà còn dạy học sinh cách sống, cách làm người.

Họ luôn cập nhật những phương pháp giảng dạy mới, sáng tạo trong từng bài giảng để khơi dậy niềm đam mê học tập, giúp học sinh phát huy tối đa tiềm năng của mình. Từ những buổi họp chuyên môn, những buổi sinh hoạt câu lạc bộ, cho đến các hoạt động tình nguyện, các thầy cô luôn sát cánh bên nhau, chia sẻ kinh nghiệm, cùng nhau giải quyết những khó khăn, tạo nên một môi trường làm việc thân thiện, chuyên nghiệp. Sự cống hiến thầm lặng của Hội đồng Sư phạm chính là nền tảng vững chắc, giúp trường liên tục gặt hái được những thành tích đáng tự hào, trở thành một trong những ngôi trường có chất lượng hàng đầu của Thủ đô.

IV. TRI ÂN NHỮNG NGƯỜI LÁI ĐÒ THÂM LĂNG

Trong hành trình 40 năm xây dựng và phát triển của THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông không thể không nhắc đến những người thầy, người cô đã dành cả tuổi thanh xuân và tâm huyết của mình cho sự nghiệp trồng người, và nay đã về hưu. Họ là những người đã đặt những viên gạch đầu tiên, đã thắp lên ngọn lửa tri thức trong biết bao thế hệ học trò, và đã âm thầm cống hiến để tạo nên một ngôi trường vững mạnh như ngày hôm nay.

Dù không còn đứng trên bục giảng, nhưng tấm lòng và những bài học của họ vẫn còn mãi trong ký ức của biết bao thế hệ học sinh. Họ đã sống, đã làm việc và đã cống hiến với tinh thần trách nhiệm cao cả, vượt qua mọi khó khăn để hoàn thành sứ mệnh của một người thầy. Sự cống hiến ấy không chỉ là niềm tự hào của cá nhân họ, mà còn là di sản vô giá của nhà trường.

Với tất cả lòng biết ơn và sự kính trọng, chúng ta xin gửi lời tri ân sâu sắc nhất đến các thầy cô. Kính chúc các thầy cô luôn mạnh khỏe, an vui và tiếp tục là những tấm gương sáng để các thế hệ sau noi theo.

Kỷ niệm 41 năm ngày nhà giáo Việt Nam

Kỷ niệm 41 năm ngày nhà giáo Việt Nam

V. TỔ TOÁN - TRÁI TIM ĐẬP CÙNG NHỊP ĐIỀU CỦA NGÔI TRƯỜNG

Trong dòng chảy của lịch sử nhà trường, Tổ Toán luôn là một điểm làm việc, mà còn là ngôi nhà thứ hai, nơi tôi đã sống trọn vẹn những năm tháng tuổi trẻ. Mỗi góc sân, mỗi hành lang, mỗi lớp học đều chất chứa bao kỷ niệm. Nhưng có lẽ, điều đọng lại sâu sắc nhất chính là những kỷ niệm với Tổ Toán - nơi tôi đã được cống hiến, được lớn lên và được cháy hết mình với nghề.

Với tinh thần cống hiến, các thầy cô đã dành không ít thời gian sau giờ học để bồi dưỡng học sinh giỏi, kiên nhẫn giảng giải từng bài toán khó, thắp lên niềm tin cho những học trò còn rụt rè. Chính từ đây, nhiều thế hệ học sinh đã mang theo hành trang tri thức vững chắc, đạt được những thành tích cao trong các kỳ thi học sinh giỏi, và quan trọng hơn, họ đã tìm thấy ước mơ của mình.

Đặc biệt, trong bối cảnh cuộc cách mạng công nghệ 4.0, Tổ Toán luôn đi đầu trong việc đổi mới phương pháp giảng dạy, đưa công nghệ vào từng bài học. Các thầy cô đã

ứng dụng hiệu quả các phần mềm, ứng dụng trực tuyến như GeoGebra, Desmos để trực quan hóa các hàm số, đồ thị phức tạp, giúp học sinh dễ dàng nắm bắt kiến thức. Các nền tảng học tập online như Google Classroom, Microsoft Teams cũng được khai thác triệt để để giao bài, giải đáp thắc mắc và tương tác với học sinh mọi lúc, mọi nơi.

Nhờ đó, học sinh không còn là người tiếp thu thụ động mà đã trở thành những người khám phá tri thức chủ động. Các em được khuyến khích sử dụng công nghệ để tìm tòi, thảo luận nhóm và trình bày ý tưởng, từ đó phát triển kỹ năng tư duy phản biện và làm việc nhóm. Sự kết hợp giữa phương pháp truyền thống và công nghệ hiện đại đã giúp Tổ Toán tạo ra một môi trường học tập năng động, sáng tạo, nơi thanh xuân được lưu giữ và những ước mơ được chấp cánh.

VI. NHỮNG KỶ NIỆM KHÔNG THỂ NÀO QUÊN CỦA TÔI

Đối với tôi, trường THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông không chỉ là nơi làm việc, mà còn là ngôi nhà thứ hai, nơi tôi đã sống trọn vẹn những năm tháng tuổi trẻ. Mỗi góc sân, mỗi hành lang, mỗi lớp học đều chứa đựng bao kỷ niệm. Nhưng có lẽ, điều đọng lại sâu sắc nhất chính là những kỷ niệm với Tổ Toán - nơi tôi đã được cống hiến, được lớn lên và được cháy hết mình với nghề.

Tôi vẫn nhớ như in những ngày đầu tiên chập chững bước vào Tổ. Áp lực của một giáo viên trẻ, sự bỡ ngỡ với môi trường mới đã nhanh chóng tan biến nhờ sự dìu dắt tận tình của các thầy cô đi trước. Cô Lan với phương pháp giảng bài chặt chẽ, Thầy Toàn với sự kiên nhẫn vô bờ bến, tất cả đã truyền cho tôi nguồn cảm hứng bất tận. Chúng tôi cùng nhau thảo luận, trao đổi phương pháp dạy học, thức đêm soạn giáo án để làm sao bài toán trở nên dễ hiểu nhất với học sinh.

Kỷ niệm đáng nhớ nhất có lẽ là khi mà chúng tôi cùng nhau bồi dưỡng đội tuyển học sinh giỏi. Dù có những lúc học sinh nản lòng, chúng tôi vẫn không từ bỏ, động viên các em bằng tất cả tâm huyết. Và rồi, niềm vui vỡ òa khi các em đạt giải cao, không chỉ là niềm vui của học trò mà còn là sự tự hào của cả một tập thể. Những buổi liên hoan đơn giản, những lời động viên chân thành sau giờ làm chính là động lực lớn lao giúp tôi vượt qua mọi khó khăn.

Trường và Tổ Toán đã trở thành một phần máu thịt của tôi. Nơi đây đã nuôi dưỡng tôi từ một giáo viên non trẻ thành một người trưởng thành, có thể tự tin đứng trên bục giảng và truyền thụ tri thức cho học sinh. Những ước mơ, những khát vọng của tôi đều gắn liền với nơi này, nơi tôi cống hiến để cùng viết tiếp câu chuyện của ngôi trường mang tên vị tướng lòng danh.

VII. SỨC LAN TỎA - NHỮNG THÀNH TỰU VÀ ĐÓNG GÓP

Trái qua 40 năm xây dựng và phát triển, trường THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông đã khẳng định vị thế là một trong những cơ sở giáo dục hàng đầu của Thủ đô. Thành quả ấy là sự kết tinh của tinh thần đoàn kết, nỗ lực không ngừng nghỉ của toàn thể cán bộ, giáo viên, nhân viên và các thế hệ học sinh.

Trong bức tranh chung đầy màu sắc ấy, Tổ Toán luôn là một gam màu tươi sáng. Từ những ngày đầu thành lập, Tổ đã kiên trì bồi dưỡng các đội tuyển học sinh giỏi, liên tục gặt hái được những thành tích xuất sắc tại các kỳ thi cấp Thành phố và Quốc gia. Đặc biệt, trong những năm gần đây, tỉ lệ học sinh đạt điểm cao môn Toán trong kỳ thi tốt nghiệp THPT luôn ở mức ấn tượng, góp phần đưa nhà trường vào top các trường có điểm đầu vào cao, được phụ huynh và học sinh tin tưởng lựa chọn.

Những thành tựu không chỉ gói gọn trong con số và giải thưởng. Sức lan tỏa của ngôi trường còn thể hiện qua sự thành đạt của các thế hệ cựu học sinh. Nhiều cựu học sinh của trường, trong đó có không ít người xuất thân từ các lớp chuyên Toán, đã và đang giữ những vị trí quan trọng trong nhiều lĩnh vực của đời sống, từ khoa học, kinh tế, giáo dục cho đến công nghệ. Họ chính là minh chứng sống động nhất cho chất lượng đào tạo và sứ mệnh chắp cánh ước mơ của nhà trường.

Ngoài ra, những đóng góp thầm lặng của các thầy cô giáo còn lan tỏa qua các dự án cộng đồng, các buổi chia sẻ kinh nghiệm và các hoạt động tình nguyện. Tổ Toán không chỉ dạy học sinh giải toán, mà còn dạy các em cách ứng dụng tư duy toán học để giải quyết những vấn đề trong cuộc sống, khuyến khích các em tham gia các cuộc thi sáng tạo khoa học kỹ thuật. Đây chính là "sức lan tỏa" bền vững, tạo nên những giá trị nhân văn và đóng góp tích cực cho xã hội.

VIII. ƯỚC MƠ VÀ HÀNH TRÌNH TIẾP NỐI

Bốn mươi năm – một hành trình về Vang đã khép lại, nhưng cũng chính là điểm khởi đầu cho một hành trình mới. Nhìn lại chặng đường đã qua, tôi không chỉ thấy những dấu ấn rực rỡ mà còn thấy những ước mơ lớn lao đang vẫy gọi ở phía trước.

Tôi mơ về một ngôi trường THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông không ngừng vươn cao, một điểm đến của sự sáng tạo và đổi mới. Nơi mà mỗi học sinh không chỉ giỏi về kiến thức mà còn tự tin, năng động, sẵn sàng hội nhập toàn cầu. Tôi tin rằng với tinh thần đoàn kết và sự tâm huyết của Ban Giám hiệu cùng toàn thể Hội đồng Sư phạm, ngôi trường sẽ tiếp tục là cái nôi ươm mầm những tài năng, những công dân có ích cho xã hội.

Đặc biệt, với Tổ Toán, tôi mong muốn nơi đây sẽ trở thành một trung tâm nghiên cứu và ứng dụng toán học, nơi mà những bài toán không chỉ được giải trên giấy mà còn được đưa vào thực tiễn cuộc sống. Chúng tôi sẽ tiếp tục đổi mới phương pháp, ứng dụng công nghệ để tạo ra một môi trường học tập sôi nổi, giúp học sinh yêu và đam mê môn Toán hơn nữa.

Và trên hành trình ấy, tôi xin nguyện sẽ tiếp tục cống hiến bằng tất cả khả năng và nhiệt huyết của mình. Tôi sẽ không ngừng học hỏi, không ngừng sáng tạo để cùng Tổ Toán và nhà trường viết nên những trang sử mới, rực rỡ hơn. Bốn mươi năm chỉ là một dấu chấm phẩy, mở ra một chương mới đầy hứa hẹn.

Xin gửi lời tri ân chân thành nhất đến tất cả những người đã đồng hành, đã tạo nên một mái trường THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông vững mạnh. Chúng ta hãy cùng nhau tin tưởng và xây dựng tương lai tươi sáng ấy, để ngôi trường mãi mãi là "nơi lưu giữ thanh xuân, nơi chấp cánh ước mơ" cho bao thế hệ.

Bốn mươi năm đã qua, mỗi trang sử của ngôi trường đều đọng đầy kỷ niệm, mỗi dấu chân đều khắc sâu vào lòng người. Đối với tôi, mái trường này, đặc biệt là Tổ Toán, không chỉ là nơi làm việc, mà còn là nơi lưu giữ trọn vẹn những tháng năm thanh xuân tươi đẹp nhất. Nơi đây, tôi đã tìm thấy đam mê, đã được sống với nghề và được cống hiến hết mình cho sự nghiệp trồng người.

Nơi đây, tôi đã tìm thấy đam mê, đã được sống với nghề và được cống hiến hết mình cho sự nghiệp trồng người. Đặc biệt, với Tổ Toán, tôi mong muốn nơi đây sẽ trở thành một trung tâm nghiên cứu và ứng dụng toán học, nơi mà những bài toán không chỉ được giải trên giấy mà còn được đưa vào thực tiễn cuộc sống. Chúng tôi sẽ tiếp tục đổi mới phương pháp, ứng dụng công nghệ để tạo ra một môi trường học tập sôi nổi, giúp học sinh yêu và đam mê môn Toán hơn nữa.

Lễ xuất quân đội tuyển tham gia thi học sinh giỏi cấp Thành phố môn Toán năm học 2024 - 2025

Những ước mơ về một nền giáo dục hiện đại, về những thế hệ học trò tài năng, đã được Tổ Toán cùng nhau thấp lèn. Mỗi bài giảng, mỗi buổi bồi dưỡng học sinh giỏi đều là một lần chúng tôi cùng nhau kiến tạo tương lai. Và giờ đây, khi nhìn về phía trước, tôi vẫn mang trong mình những ước mơ cháy bỏng ấy. Tôi tin rằng với tinh thần đoàn kết và sự tâm huyết, ngôi trường sẽ không ngừng vươn cao, trở thành một điểm sáng của tri thức và nhân cách.

Tôi nguyện sẽ tiếp tục hành trình cống hiến của mình, không ngừng học hỏi và sáng tạo để cùng Tổ Toán và nhà trường viết nên những trang sử mới, rực rỡ hơn. Bốn mươi năm chỉ là một dấu chấm phẩy, mở ra một chương mới đầy hứa hẹn.

Xin gửi lời tri ân sâu sắc nhất đến tất cả những người đã đồng hành cùng tôi trên chặng đường vừa qua. Chúng ta hãy cùng nhau tin tưởng và xây dựng tương lai tươi sáng ấy, để ngôi trường mãi mãi là "nơi thanh xuân của tôi, nơi chấp cánh ước mơ" cho bao thế hệ.

THANH XUÂN CỦA TÔI DƯỚI MÁI TRƯỜNG TRẦN

Cô giáo Nguyễn Thị Tú Anh

Giáo viên môn Vật Lí

Có lẽ trong cuộc đời mỗi con người, ai cũng có một nơi để thương nhớ, để khi nhắc đến là trái tim lại bồi hồi xúc động. Với tôi, đó chính là mái trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông, nơi đã lưu giữ trọn vẹn những tháng năm thanh xuân của một người giáo viên Lí yêu nghề, tận tụy với học trò và gắn bó gần như cả chặng đường tuổi trẻ.

Tôi mơ về một ngôi trường THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông không ngừng vươn cao, một điểm đến của sự sáng tạo và đổi mới. Nơi mà mỗi học sinh không chỉ giỏi về kiến thức mà còn tự tin, năng động, sẵn sàng hội nhập toàn cầu. Tôi tin rằng với tinh thần đoàn kết và sự tâm huyết của Ban Giám hiệu cùng toàn thể Hội đồng Sư phạm, ngôi trường sẽ tiếp tục là cái nôi ươm mầm những tài năng, những công dân có ích cho xã hội.

Tôi nhớ những ngày đầu tiên, khi còn lúng túng trong cách soạn giảng, trong từng bước lên lớp, chị Hoa – tổ phó chuyên môn Vật lí – đã kiên nhẫn hướng dẫn tôi. Chị chia sẻ từng kinh nghiệm nhỏ, từ cách chọn lọc kiến thức đến cách xử lý tình huống bất ngờ trong tiết học. Ở chị, tôi học được tinh thần nghiêm túc, chuẩn mực trong chuyên môn nhưng cũng đầy sự quan tâm, gần gũi. Những buổi dự giờ, góp ý của chị đã giúp tôi không chỉ nâng cao năng lực giảng dạy mà còn nuôi dưỡng niềm tin rằng: chỉ cần mình thực sự nỗ lực, mình sẽ làm tốt.

*Tổ Lý - Hóa - Công Nghệ làm chuyên đề
"Khoa học và môi trường"*

Rồi có những lúc khó khăn trong cuộc sống riêng, khi gánh nặng cơm áo khiến tôi chùng lòng, thì chính chị Vũ Thị Hải Yến – tổ trưởng công đoàn – đã dang tay động viên. Ở chị là sự ấm áp của một người chị cả, luôn lắng nghe, chia sẻ và khích lệ. Những lời nói giản dị nhưng chan chứa tình cảm ấy đã giúp tôi vững bước, giữ trọn niềm tin vào nghề và tiếp tục cống hiến.

Sau 40 năm xây dựng và phát triển, Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông ngày nay đã khoác lên mình một diện mạo mới. Khuôn viên trường khang trang, rộng rãi. Trường có đầy đủ các phòng học chức năng phục vụ cho dạy và học như phòng thí nghiệm, phòng bộ môn, phòng tin học.... Cơ sở vật chất hiện đại với các phòng học được trang bị đầy đủ các thiết bị, ứng dụng công nghệ mới.

Nhắc đến sự rành mạch, khoa học trong công việc, tôi lại nhớ ngay đến chị Nguyễn Thị Hải Yến – tổ trưởng chuyên môn. Ở chị là sự quyết đoán, rõ ràng và khoa học trong từng chỉ đạo. Chính nhờ cách làm việc ấy mà tôi học được sự ngăn nắp, khoa học trong sắp xếp công việc, biết cân đối hợp lý giữa giảng dạy và những nhiệm vụ tập thể. Chị là người đã rèn luyện cho tôi phong cách làm việc chuyên nghiệp, không chỉ dừng lại ở cảm hứng, mà còn ở sự hiệu quả, bền bỉ.

Và sẽ thật thiếu sót nếu tôi không nhắc đến thầy Nguyễn Công Minh – người đồng nghiệp luôn tận tình giúp đỡ tôi trong những ngày đầu áp dụng công nghệ thông tin và thiết kế dụng cụ thí nghiệm Vật lí. Nhờ sự hướng dẫn tận tâm của thầy, tôi đã tự tin hơn khi bước vào những tiết dạy ứng dụng công nghệ, biến các bài học khô khan trở nên sinh động, hấp dẫn hơn với học sinh. Những buổi cùng thầy trao đổi về cách lắp ráp, cải tiến các dụng cụ thí nghiệm đã để lại trong tôi niềm hứng khởi đặc biệt – niềm vui được làm thầy giáo thực thụ: không chỉ dạy chữ mà còn dạy cách khám phá khoa học.

Không chỉ học hỏi từ các anh chị đi trước, tôi còn tìm thấy rất nhiều cảm hứng từ những đồng nghiệp trẻ trong tổ. Các bạn mang đến nguồn năng lượng tích cực, sự hăng say và sáng tạo trong từng bài giảng, trong các hoạt động trải nghiệm cho học sinh.

Nhiều lúc nhìn thấy sự nhiệt huyết ấy, tôi như được tiếp thêm sức mạnh, tự nhắc mình phải không ngừng đổi mới, để luôn bắt nhịp cùng thế hệ trẻ và truyền cho học trò niềm đam mê học tập. Chính sự hòa quyện giữa kinh nghiệm của những người đi trước và sức trẻ năng động đã làm nên một tập thể đoàn kết, sáng tạo và không ngừng tiến bộ.

Mười lăm năm trôi qua, từ một cô giáo trẻ bỡ ngỡ, giờ đây tôi đã trưởng thành hơn rất nhiều, cả trong chuyên môn lẫn trong tình yêu nghề. Tôi tự hào vì bản thân luôn giữ được ngọn lửa đam mê, luôn tìm tòi đổi mới phương pháp để học trò cảm thấy hứng thú trong từng tiết học. Nhưng hơn tất cả, tôi thầm biết ơn mái trường này – nơi không chỉ cho tôi một nghề nghiệp, mà còn cho tôi một đại gia đình, nơi tôi đã sống và cống hiến bằng cả trái tim.

Ngày hôm nay, khi trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông kỷ niệm 40 năm thành lập, tôi bồi hồi nhớ lại từng kỷ niệm, từng khoảnh khắc đã gắn bó. Mỗi viên gạch, mỗi hàng cây trong sân trường đều in dấu bao kỷ niệm tuổi trẻ của thầy và trò. Tôi tin rằng, không chỉ riêng tôi mà biết bao thế hệ giáo viên, học sinh đều đã và đang góp phần viết nên trang sử vàng son của ngôi trường mang tên vị anh hùng Trần Hưng Đạo.

Thanh xuân của tôi, nhờ vậy, đã trọn vẹn và ý nghĩa dưới mái trường thân yêu này. Và tôi tin rằng, trong những năm tháng sắp tới, tôi vẫn sẽ tiếp tục gắn bó, tiếp tục gieo mầm tri thức, để mái trường Trần Hưng Đạo mãi là nơi khởi nguồn của tri thức, niềm tin và tình yêu thương.

Ngôi trường tôi yêu

Cô giáo Phạm Thị Hồng Liên

Giáo viên môn Sinh Học

Chẳng phải ngẫu nhiên mà người ta gọi mái trường là “ngôi nhà thứ hai” của mỗi con người. Bởi ở đó chúng ta được tiếp nhận tri thức, được trao đi tri thức, được rèn luyện đạo đức, được kết nối với bao con người, bao thế hệ, là nơi gieo mầm ước mơ và chứng kiến những ước mơ ngày một lớn dần thành hiện thực. Ở đó có tình thầy trò, tình đồng nghiệp, tình bạn bè tri kỉ, gắn bó. Nơi đó đã cùng chúng tôi đi qua bao nỗi buồn, bao niềm vui. Có những thầy cô đã gắn bó với ngôi trường này hơn 10 năm, 20 năm hay nhiều hơn nữa. Hôm nay ngôi trường thân yêu ấy đã 40 năm tuổi, số tuổi đủ nhiều để chứa trong đó vô vàn điều trân quý, đáng tự hào. Trước thềm kỷ niệm 40 năm ngày thành lập trường, bằng tất cả tình yêu và sự chân thành, chúng tôi những người thầy giáo, cô giáo đang công tác tại trường xin phép được dành một góc nhỏ nơi trái tim mình cho ngôi trường mà mình đang theo đuổi trong sự nghiệp của cuộc đời. Với chúng tôi, trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông chính là mái nhà thứ hai của mình.

Trường được thành lập vào tháng 8 năm 1985 với tên gọi Trường THPT Kỹ thuật Bắc Thanh Oai. Nhà trường ban đầu gặp nhiều khó khăn về cơ sở vật chất, phải thuê tạm mặt bằng với vốn veyn 6 phòng học. Năm học đầu tiên, trường chỉ có 6 lớp học với tổng số 303 học sinh và 20 cán bộ giáo viên.

Đến năm 1991, trước sự phát triển và nhu cầu giáo dục của địa phương, trường được đổi tên trường thành Trường THPT Trần Hưng Đạo và chuyển về địa điểm hiện tại trên Quốc lộ 21 thuộc phường Phú Lương, Hà Nội. Trải qua nhiều giai đoạn phát triển và mở rộng quy mô, đến nay, trường đã có một đội ngũ cán bộ giáo viên lên tới gần trăm người, phục vụ cho 48 lớp học.

Sau 40 năm xây dựng và phát triển, Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông ngày nay đã khoác lên mình một diện mạo mới. Khuôn viên trường khang trang, rộng rãi. Trường có đầy đủ các phòng học chức năng phục vụ cho dạy và học như phòng thí nghiệm, phòng bộ môn, phòng tin học.... Cơ sở vật chất hiện đại với các phòng học được trang bị đầy đủ các thiết bị, ứng dụng công nghệ mới.

Năm tháng dần trôi, biết bao lớp học sinh đến rồi đi. Ngôi trường nhỏ bé này dần dần cũng được trở mình theo sự phát triển của xã hội, của cuộc sống xung quanh. Chất lượng học tập của học sinh không ngừng được cải thiện. Tỷ lệ học sinh đỗ vào các trường đại học, cao đẳng luôn duy trì ở mức cao và có xu hướng tăng lên. Ngôi trường đã nuôi dưỡng và chứng kiến bao ước mơ, hoài bão, sự trưởng thành của biết bao thế hệ học sinh. Nơi đây đã góp phần đào tạo ra những công dân có ích cho đất nước.

Các thầy cô giáo công tác tại trường từ những năm đầu thành lập giờ đã nghỉ hưu nhưng luôn nhớ về mái trường. Mỗi khi có dịp về thăm trường thầy cô lại dung dung xúc động và kể cho chúng tôi nghe những câu chuyện về những ngày đầu ngôi trường được thành lập.

Còn những thầy cô đang giảng dạy tại trường đa phần đều gắn bó với nơi đây cả chục năm, được chứng kiến những đổi thay, những cái vươn mình ngoạn mục của mái trường. Các thầy cô đều đang cố gắng mỗi ngày để trao dồi kiến thức chuyên môn vững vàng, nắm bắt nhanh các phương pháp giảng dạy mới, trang bị tốt trình độ tin học, ngoại ngữ để tiếp cận và ứng dụng công nghệ vào bài giảng, đổi mới nội dung và phương pháp giáo dục theo hướng hiện đại. Các thầy cô cũng tích cực tham gia các hội thi giáo viên dạy giỏi cấp cụm, cấp Thành phố và đạt được nhiều thành tích cao, góp phần nhỏ bé để vun đắp và xây dựng thương hiệu cho ngôi trường thân yêu.

Ngày kỉ niệm 40 năm thành lập trường đã cận kề. Các thầy cô giáo và toàn bộ học sinh, phụ huynh nhà trường đã tham gia vào các hoạt động của nhà trường để tái hiện, lưu giữ những kỉ niệm đã qua, để từng nhành cây, ngọn cỏ, các cảnh quan nơi sân trường, lớp học đều khang trang, sạch đẹp, gợi nhớ và in đậm trong tâm trí của những thế hệ giáo viên và học sinh đã trưởng thành từ mái trường này.

Mái nhà chung Trần Hưng Đạo - Hà Đông đã là nơi nuôi dưỡng và trưởng thành của không biết bao nhiêu mầm xanh cho đất nước. Chúng tôi luôn muốn gắn bó mãi với nơi này để có thể nhìn thấy những con người của tương lai. Chúng sẽ cống hiến sức trẻ cho đất nước, đem lại niềm vui, hạnh phúc cho gia đình và xã hội. Không chỉ thế, chúng tôi còn muốn thỉnh thoảng được ôn lại kỉ niệm xưa, để nhìn ngắm lại dấu chân xưa của chính bản thân mình, mà tự hào về ngôi trường Trần Hưng Đạo thân yêu này.

Tản mạn về nghề giáo và dấu ấn về ngôi trường 40 năm tuổi

Cô Giáo Lê Minh Khiển

Đại diện giáo viên tổ Xã hội

*“Có một nghề bụi phấn bám đầy tay
Người ta bảo đó là nghề trong sạch nhất
Có một nghề không trồng cây vào đất
Mà mang lại cho Đời đầy trái ngọt hoa tươi”*

Và tôi là người đã chọn cho mình nghề đó - Nghề dạy học!

Một nghề cao quý trong những nghề cao quý! Có lẽ, thời cắp sách tới trường của mỗi cô cậu học trò như tôi năm xưa vẫn mãi là khoảng thời gian đẹp nhất, thời của tuổi mộng mơ, của những ý tưởng vụt đến rồi vụt đi, của cả sự ngộ nghĩnh và cả ngây ngô khờ dại. Và ở đó, chính thầy cô là những người thay đổi cuộc đời chúng ta, uốn nắn chúng ta từng chút một trên con đường học tập và rèn luyện để trưởng thành. Thầy cô đã dạy cho chúng ta biết thế nào là lễ nghĩa, là biết cách cư xử cho phải phép, biết yêu thương, chia sẻ, khoan dung và thấu hiểu. Và rồi mỗi ngày trôi qua, chúng ta dần dần bước lên những bậc cao hơn của nấc thang kiến thức để hướng đến những chân trời mới thì thầy cô cũng vẫn là những người luôn dõi theo và cổ vũ và truyền cảm hứng, động lực cho những ước mơ, hoài bão của mỗi cô, cậu học trò bay cao, bay xa.

Thầy cô – hai tiếng thiêng liêng và cao quý, người đã chấp cánh ước mơ cho mỗi chúng ta, và trong tôi hình ảnh người thầy, người cô đã cho tôi một ấn tượng sâu sắc, một hình mẫu lí tưởng để tôi nuôi dưỡng ước mơ “mai đây làm cô giáo”.

Năm 1990, sau khi nghiệp THPT tôi đã làm hồ sơ đăng kí dự thi vào trường Đại học Sư phạm I Hà Nội với mong muốn nối nghiệp người thầy, người cô đã truyền lửa, chấp cánh ước mơ của cho các thế hệ học trò trong đó có tôi. Và thật tuyệt vời khi tôi đã đạt được mơ ước của mình và trong những năm tháng sinh viên tôi luôn nỗ lực học tập, rèn luyện để mong một ngày gần nhất được đứng trên bục giảng. Năm 1994 tôi tốt nghiệp ra trường với tám bằng loại giỏi và được phân công về làm công tác giảng dạy tại một ngôi trường thuộc huyện Chương Mỹ, Tỉnh Hà Tây trước đây.

Không thể nói hết được những xúc cảm của những ngày tháng đầu tiên được làm cô, thầy với bao cảm xúc đan xen: bồn chồn, lo toan và cả những vui, buồn của một người giáo viên mới vào nghề. Bên cạnh những lúc miệt mài bên trang giáo án để tìm kiếm kiến thức, điều hay lẽ phải truyền thụ cho học trò, tôi còn phải đối mặt với những khó khăn, thiếu thốn về vật chất lẫn tinh thần của một giáo viên tập sự với đồng lương ít ỏi và phải sống xa gia đình. Song, vượt lên tất cả, chúng tôi- những giáo viên trẻ như những con ong cần mẫn để tạo ra những dòng mật ngọt cho đời và chính tình đồng nghiệp, tình thầy trò đã cho tôi vượt qua tất cả. Tuy vậy trong tôi vẫn luôn có một suy nghĩ rằng ngôi trường này chưa phải là nơi để tôi cống hiến và gắn bó lâu dài bởi khi ấy tôi còn rất trẻ

Thật may mắn, năm 1998 tôi được chuyển công tác về trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông và cuộc đời nhà giáo của tôi gắn bó với ngôi trường thân yêu này từ đó cho đến nay. Nhớ lại những ngày đầu về nhận công tác tại trường, tôi không khỏi hoang mang, lo lắng vì mọi thứ không như trong suy nghĩ của tôi trước đó: Cơ sở vật chất của trường thì nghèo nàn, thiếu thốn, đã vậy cứ mưa là dột và ngập cả sân trường lẫn lớp học, có những buổi học cô trò phải lội nước bì bõm; học trò thì nghịch ngợm và lười học lại hay làm trái ý và buồn lòng thầy cô, ngay cả người dân xung quanh trường thời đó cũng thường có những hành vi thiếu văn minh trong cách cư xử với nhà trường ... Do vậy thời kỳ đó cái tên Trường THPT Trần Hưng Đạo- Thanh Oai ngày đó dường như không phải là sự lựa chọn của cả phụ huynh lẫn học sinh.

Thế nhưng qua thời gian, đội ngũ lãnh đạo nhà trường qua nhiều thế hệ và tập thể giáo viên, nhân viên nhà trường bằng sự tâm huyết, kiên trì đã cùng nhau đồng cam cộng khổ với quyết tâm biến những điều không thể thành có thể để thay đổi cách nghĩ và cái nhìn của các cấp lãnh đạo, nhân dân địa phương và cả phụ huynh, học sinh đối với nhà trường.

Và rồi, mọi cố gắng, nỗ lực đều được đền đáp xứng đáng, trải qua 40 năm xây dựng và phát triển, cho đến nay nhà trường đã được công nhận là trường Chuẩn quốc gia với cơ sở vật chất khang trang, hiện đại, có đầy đủ các phòng chức năng đáp ứng và phục vụ tốt cho việc dạy và học theo chương trình GDPT 2018. Cùng với đó, đội ngũ lãnh đạo và giáo viên, nhân viên nhà trường luôn tâm huyết với nghề và hết lòng vì học sinh thân yêu nên đã luôn nhận được sự tin tưởng và yêu quý của học sinh và các bậc phụ huynh. Nhà trường từ những thời điểm điểm tuyển sinh vào trường gần như thuộc tốp thấp nhất Thành phố Hà Nội thì nay đã vươn lên trở thành một trong các trường có điểm đầu vào cao của Thành phố. Nhiều năm liền trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông đạt danh hiệu trường tiên tiến xuất sắc, tỉ lệ học sinh đỗ tốt nghiệp 100% và đỗ đại học hơn 80%. Các kì thi học sinh giỏi cấp thành phố của khối 12 và cấp cụm của khối 11,10 nhà trường cũng đạt những thành tích rất cao, đặc biệt năm học 2024- 2025 trường có học sinh đạt giải 3 môn ngoại ngữ kì thi học sinh giỏi Quốc gia- một thành tích mà không phải trường nào cũng có được. Những con số biết nói ấy đã và đang từng bước khẳng định thương hiệu của nhà trường trong khu vực và Thành phố Hà Nội, đồng thời uy tín của nhà trường, niềm tin của nhân dân địa phương, của phụ huynh và các thế hệ học sinh đối với nhà trường cũng ngày càng được củng cố vững chắc.

Với tôi, 27 năm công tác và gắn bó với mái trường này, tôi nhận ra rằng thước đo thành công và giá trị của người Thầy, Cô trong sự nghiệp của mình không phải là quyền lực hay tiền bạc mà là những dấu ấn để lại trong lòng các thế hệ học trò, các bậc cha mẹ học sinh và trong tình cảm của những người đồng nghiệp. Mỗi người thầy phải là một bài học sống động về nhân cách và nghị lực để học sinh noi theo. Những giá trị cao quý đó, trong vòng xoáy của cơ chế thị trường đang có xu hướng bị xem nhẹ, nhiều người trong chúng ta, nhất là những người trẻ, chưa thực sự ý thức được giá trị đích thực của mình nên đâu đó vẫn còn để lại những hoài nghi, những định kiến không tốt về nghề giáo. Tuy nhiên, đội ngũ Thầy, Cô giáo của trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông chúng tôi lại hoàn toàn khác, trẻ nhưng lại không bị vòng xoáy “tiền-quyền” cuốn hút. Các Thầy, Cô ở đây là luôn là những người có bản lĩnh, sống có lý tưởng để vừa giữ được phẩm chất của nhà giáo, vừa đáp ứng được nhu cầu ngày càng cao về tri thức, kiến thức chuyên môn, nghiệp vụ sư phạm và luôn tận tụy, hết lòng vì học sinh. Trải qua 40 năm xây dựng và trưởng thành, đến nay nhà trường đã có một sự phát triển vượt bậc cả về lượng và chất.

Cuộc sống tất yếu có cái thành công, có cái chưa thật thỏa mãn nhưng trong tôi vẫn luôn có những kỉ niệm tốt đẹp và đầy tự hào về ngôi trường THPT Trần Hưng Đạo thân yêu. Sống và làm việc ở đây, tôi luôn nhận được sự quan tâm, chia sẻ và yêu thương của lãnh đạo, đồng chí, đồng nghiệp và của các thế hệ học sinh. Kỷ niệm về các thế hệ học sinh đã đi qua đời tôi vẫn luôn đầy ắp và đậm nét trong ký ức.

Học trò của tôi nhiều em đã trưởng thành, đã làm đủ mọi nghề, ở khắp mọi nơi và cũng nhiều em đã tiếp nối chính con đường tôi đã đi và ước mơ ngày nào tôi ấp ủ.

Tôi vô cùng tự hào về những đồng nghiệp của mình, những con người đầy tài năng, tâm huyết với nghề, coi việc giảng dạy bồi dưỡng nhân tài cho quê hương là trọng trách và niềm vinh dự của mình. Và tôi đã được cùng họ dệt nên một ngôi trường mơ ước, một thương hiệu Trường THPT Trần Hưng Đạo của ngày hôm nay – đó cũng là điều mà tôi cảm thấy hạnh phúc, ấm áp nhất mỗi khi nhắc đến ngôi trường này.

Đúng vậy, tôi tự hào khi mình là một giáo viên được góp sức lực nhỏ bé của mình cho sự nghiệp trồng người nói chung và đặc biệt là sự phát triển ngày càng đi lên của ngôi trường THPT Trần Hưng Đạo nói riêng.

Năm học 2025- 2026 này, trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông hân hoan kỉ niệm 40 thành lập, với thành tích mà nhà trường đạt được trong những năm gần đây cộng với truyền thống tốt đẹp vốn có, tôi luôn tin rằng Trường Trần của chúng ta sẽ còn tạo nên những thành tích lớn hơn nữa trong tương lai. Chúc cho ngôi trường THPT Trần Hưng Đạo thành công nối tiếp thành công, luôn là địa chỉ tin cậy để nhân dân tin tưởng gửi gắm con em của mình và mãi là “ Ngôi trường chấp cánh những ước mơ ” cho các thế hệ học trò hôm nay và mai sau như tên bài hát truyền thống mà một người nhạc sĩ đã dành tặng những ca từ triu mến và đầy xúc cảm, ý nghĩa khi viết về nhà trường.

TỔ VĂN PHÒNG

ĐỒNG HÀNH CÙNG SỰ PHÁT TRIỂN CỦA NHÀ TRƯỜNG

Bốn mươi năm là một chặng đường đủ dài đủ để khẳng định vị thế và bề dày truyền thống của Trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông. Trong hành trình phát triển và trưởng thành, bên cạnh đội ngũ thầy cô trực tiếp giảng dạy còn có một lực lượng thâm lặng nhưng đóng vai trò không kém phần quan trọng góp phần làm nên sự phát triển và thành công bền vững của nhà trường, đó là tập thể Tổ Văn phòng.

Tổ Văn phòng là hậu phương vững chắc - nơi kết nối cho mọi hoạt động. Nếu các thầy cô giáo là “người lái đò” đưa học sinh đến bến bờ tri thức, thì Tổ Văn phòng chính là “bộ máy vận hành” giúp cho con thuyền tri thức ấy cập bến an toàn và hiệu quả. Những công việc đảm bảo an ninh trường học, văn thư, kế toán, y tế, thiết bị đến công tác quản lý cơ sở vật chất của trường đều do tổ đảm nhiệm. Từng thành viên trong tổ tuy đảm nhiệm những nhiệm vụ khác nhau nhưng đều làm việc một cách

tận tụy với tinh thần trách nhiệm cao và đều hoàn thành tốt nhiệm vụ. Những ca trực an ninh được bố trí 24/24, những hoạt động y tế để đảm bảo sức khỏe cho thầy cô và học trò được thực hiện, những văn bản được soạn thảo, những con số được thống kê, những file tài liệu được lập nên và lưu trữ qua các năm học đều là minh chứng cho sự chín chu, khoa học và chuyên nghiệp của đội ngũ cán bộ văn phòng - những người không đứng trên bục giảng nhưng lại góp phần không nhỏ vào việc xây dựng môi trường làm việc an toàn, nề nếp, hiện đại và hiệu quả.

Chủ động - Trách nhiệm - Sáng tạo trong từng nhiệm vụ là mục tiêu mà Tổ Văn phòng hướng tới. Trong khi thực hiện nhiệm vụ, Tổ Văn phòng luôn xác định rõ vai trò của mình là hỗ trợ cho Ban Giám hiệu nhà trường trong công tác quản lý trường học, là cầu nối giữa Ban giám hiệu, giáo viên, học sinh và các tổ chức bên ngoài cho nên mọi công việc đều cần được triển khai nhanh chóng và hiệu quả.

Kỉ ức Trần Hưng Đạo - Hà Đông trong tôi

Thầy Nguyễn Gia Giang
Giáo viên tổ Ngoại Ngữ

Trong những ngày của mùa thu năm 2025, khi năm học mới đã bắt đầu, được chứng kiến thầy và trò nhà trường hân hoan tổ chức các hoạt động hướng tới Lễ kỷ niệm 40 năm thành lập trường, và liên tiếp đón nhận các tin vui về thành tích của nhà trường, trong tôi lại dâng trào cảm xúc, những kỉ ức về mái trường của gần 40 năm trước lại ùa về. Với một ngôi trường, 40 năm có thể chưa nhiều, nhưng với một con người nó là một chặng đường dài. Và với tôi chặng đường đó bắt đầu từ những năm trường mới thành lập, một phần thanh xuân của tôi đã được gắn bó với mái trường THPT Trần Hưng Đạo từ ngày ấy.

Có thể tôi may mắn hơn một số đồng nghiệp của mình khi có nhiều mốc thời gian được gắn bó với mái trường này hơn. Tôi sinh ra và lớn lên ở phường Phú Lương, nơi mà giờ đây ngôi trường nằm trên địa phận hành chính đó. Vì vậy mỗi khi nói về mái trường, nhiều kỉ niệm lại hiện lên như là một thước phim quay chậm.

Điều đầu tiên có lẽ tôi là cựu học sinh nhà trường, của những năm đầu thành lập, được chứng kiến sự chuyển biến của ngôi trường từ những ngày đầu vẫn còn nhiều khó khăn, điều kiện cơ sở vật chất còn nhiều thiếu thốn. Trường khi đó chỉ có 2 dãy nhà cấp 4 đơn sơ với 9 phòng học. Sân trường và con đường dẫn vào trường vẫn là những nền đất, xung quanh là cánh đồng lúa xanh mát, nó như xoa dịu đi cái nắng của mùa hè oi ả, vì khi đó cây trong sân trường chưa đủ thời gian để tỏa bóng mát. Vào thời điểm đó những học sinh chúng tôi sáng đi học, chiều đi lao động để góp sức nhỏ bé của mình vào việc khắc phục khó khăn của những năm đầu thành lập. Vận chuyển đất, tôn tạo sân trường để khỏi lầy lội trong những ngày mưa gió, và là nơi để học sinh chúng tôi vui chơi trong những giờ giải lao. Qua những buổi lao động như vậy đã giúp chúng tôi thêm gắn bó, đoàn kết với nhau hơn sau những ngày học tập căng thẳng và những hình ảnh đó vẫn luôn in đậm trong tâm trí tôi.

Cổng trường xưa

Cổng trường nay

Những khó khăn đó đã không làm cản trở việc học tập của chúng tôi để đáp lại sự dạy dỗ của các thầy cô giáo của mình. Trong năm học 1990 – 1991, khi chúng tôi đang học lớp 11 đã được chứng kiến một sự kiện vô cùng đặc biệt: trường được đổi tên từ “ Trường PTTH Kỹ Thuật Bắc Thanh Oai” thành “ Trường PTTH Trần Hưng Đạo” và nay là “ Trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông” – đây là niềm tự hào và hãnh diện khi ngôi trường mang tên một vị tướng tài ba của dân tộc và của cả thế giới. Cũng chính vì mang tên Đức thánh Trần Hưng Đạo, mà tập thể nhà trường luôn có sự đoàn kết, gắn bó, đồng lòng vượt qua mọi khó khăn, thử thách để giành được vinh quang.

Cũng như hàng nghìn phụ huynh khác, tôi được là phụ huynh của nhà trường, gửi gắm sự tin tưởng của người làm cha, làm mẹ tới nhà trường và các thầy cô giáo, cũng là đồng nghiệp của mình. Ở nơi đây các con luôn nhận được sự quan tâm, tình cảm từ tập thể Sư phạm nhà trường, các con được thỏa sức thể hiện niềm đam mê của mình trong mọi lĩnh vực của cuộc sống. Các Câu lạc bộ được thành lập dưới sự dẫn dắt của Đoàn trường và sự nhiệt huyết của cô giáo Đào Thị Luyện – BT Đoàn trường đã giúp các con tự tin hơn, trưởng thành hơn trong cuộc sống. Các con đến trường không chỉ được học tri thức mà còn được rèn luyện kỹ năng sống. Có nhiều con đã ra trường vẫn nhớ đến thầy cô, mái trường và trở lại trợ giúp cho các hoạt động của nhà trường. Đó chính là niềm hạnh phúc của những người làm công việc trồng người, cũng như các bậc làm cha, làm mẹ khi nhìn thấy sự trưởng thành và sự thể hiện lòng biết ơn của con em mình. Với vai trò của một phụ huynh, tôi nhận thấy nhà trường đang ngày càng khẳng định được vị thế, chiếm được lòng tin của phụ huynh và học sinh. Chắc chắn phụ huynh sẽ luôn đồng hành cùng nhà trường để giúp các con có một môi trường học tập tốt nhất.

Khu nhà hiệu bộ năm 1989

Với 29 năm tuổi nghề, trải qua 3 ngôi trường giảng dạy, như một cái duyên trời định, tôi lại được trở về trường với vai trò của một người lái đò thầm lặng. Thấm thoát đã 18 năm giảng dạy dưới mái trường Trần, tôi nhận thấy hiện tại nơi đây, nhà trường có một Ban Giám Hiệu tâm huyết, đội ngũ giáo viên giàu kinh nghiệm, nhiệt tình, tận tâm với nghề. Nơi có sự ấm áp tình cảm thầy trò, tình đồng nghiệp, sự sẻ chia, tạo cho tôi cảm giác trường như là gia đình của mình. Một ngôi trường “Hạnh phúc” thật sự. Và tôi thầm nghĩ nơi đây chắc chắn sẽ là bến đỗ cuối trong sự nghiệp trồng người của mình.

Ngày kỉ niệm đang đến gần, tôi cũng như bạn bè, đồng nghiệp và các thế hệ học sinh đang háo hức để được trở lại những kỉ ức thời gian. Được gặp gỡ thầy cô, bạn bè, học sinh qua nhiều thế hệ để ôn lại những kỉ niệm trong chặng đường đã qua dưới mái trường Trần Hưng Đạo yêu dấu. Tuy còn có một chút buồn man mác khi một số thầy cô (trong đó có thầy Nguyễn Khắc Mẫn và cô Nguyễn Phước Hạnh Nguyên – GVCN của tôi) cùng một số bạn bè không còn nữa để có thể chứng kiến sự trưởng thành của ngôi trường sau 40 năm nhưng chắc chắn các thầy cô và bạn bè ở thế giới bên kia cũng sẽ tự hào về ngôi trường này.

Xin kính chúc tập thể Lãnh đạo, Hội đồng Sư phạm nhà trường luôn mạnh khỏe, đoàn kết để cùng nhau đưa trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông tiếp tục trở thành một địa chỉ đáng tin cậy của phụ huynh trong khu vực cũng như toàn Thành phố Hà Nội. Và ngày càng gặt hái được nhiều thành công hơn trong sự nghiệp trồng người. Trân trọng!

Phú Lương, ngày 13 tháng 10 năm 2025

Thầy Nguyễn Gia Giang
Giáo viên tổ Ngoại Ngữ

Dấu ấn người thầy!

Ngôi trường thân thương

Cựu học sinh: Bùi Tiên Dũng

Niên khóa 1986 - 1989

Hôm nay tôi trở về thăm Trường cũ, một Ngôi trường mang tên vị anh hùng dân tộc: TRẦN HUNG ĐẠO. Trường của tôi trước đây mang tên: Trường PTTH Kỹ thuật Bắc Thanh Oai, được thành lập năm 1985. Trải qua 40 năm xây dựng và trưởng thành, ngôi trường ấy từ khó khăn nay đã vươn lên trở thành ngôi trường khang trang và đạt chuẩn quốc gia và có chất lượng giáo dục cao.

Đứng trước ngôi trường khang trang bây giờ, trong lòng tôi lại trào dâng những kỷ niệm ngày xưa về trường và lớp nơi tôi đã học. Từ những ngày mới thành lập; trường tọa lạc tại một khu nhà xưởng cũ của xưởng sơn mài với những dãy phòng học thấp, nhà cấp 4 lợp ngói. Cơ sở vật chất còn rất nhiều thiếu thốn về phòng học khu hiệu bộ và trang thiết bị phục vụ dạy và học phần nào cũng ảnh hưởng đến việc giảng dạy của thầy cô giáo và việc học tập của chúng tôi.

Chúng tôi là học sinh khóa 2 của trường, khóa học 1986-1989, nhưng lại là khóa tuyển sinh đầu tiên của trường. Trong thời gian học tập chúng tôi cũng thấy tất cả cũng bình thường như những năm học cấp hai, tuy nhiên, đến bây giờ nghĩ lại, tôi lại cảm thấy một niềm vinh dự lớn lao của một thế hệ học sinh đầu tiên của trường, chúng tôi như những viên gạch đầu tiên để làm nền móng xây lên một ngôi trường như ngày hôm nay. Những ấn tượng, những kỷ niệm thật khó phai trong lòng chúng tôi.

Ngày ấy, điều kiện kinh tế còn rất khó khăn, các thầy cô giáo gặp rất nhiều khó khăn, có nhiều thầy cô phải đạp xe hàng chục kilomet để đến trường. Nhưng với tinh thần yêu nghề mến trò, các thầy cô giáo đã vượt qua những khó khăn của cuộc sống, tận tụy đến trường để truyền thụ cho chúng tôi những kiến thức, những giá trị của cuộc sống để chúng tôi làm hành trang bước vào đời.

Lớp tôi có một điều đặc biệt và rất ấn tượng đó là cô giáo chủ nhiệm Thái Thị Mai Hoa, cô giáo dạy toán giỏi của trường, cô làm chủ nhiệm chúng tôi suốt 3 năm học và cũng là lớp duy nhất cô làm chủ nhiệm trọn vẹn một khóa học. Cô giáo của chúng tôi là người xinh đẹp nhưng có phần khá nghiêm khắc với học trò. Lớp chúng tôi là tập hợp của những bạn chủ yếu ở xã Phú Lãm cũ (nay là phường Phú Lương) và có rất nhiều bạn khá bướng bỉnh, cứng đầu có tiếng là nghịch ngợm đứng với chân ngôn: “Nhất quỷ, nhì ma, thứ ba học trò”.

Bằng tình yêu thương và sự nghiêm khắc của Cô, lũ học trò nghịch ngợm dần đi vào khuôn phép và “ngoan” dần; sau này khi ra trường rồi, đứa nào cũng bảo cô nghiêm khắc nhưng rất thương học trò, nhưng cũng chính nhờ sự nghiêm khắc đó đã rèn rũa chúng tôi nên người. Cô giáo biết tính từng đứa đặc biệt cô rất quan tâm chúng tôi. Chúng tôi rất cảm động trước sự quan tâm của cô và luôn thầm cảm ơn cô, đến nay chúng tôi giữ mối liên hệ mật thiết với cô giáo chủ nhiệm năm xưa. Mỗi lần cô trò gặp lại nhau thật vui vẻ và cùng nhau ôn lại những kỷ niệm xưa.

Tôi trân trọng cảm ơn ngôi trường xưa, Trường PTTH Kỹ thuật Bắc Thanh Oai, nay là Trường THPT Trần Hưng Đạo, cảm ơn các thầy cô giáo và đặc biệt là cô giáo chủ nhiệm đã cho chúng tôi những con chữ, kiến thức, kỹ năng sống để chúng tôi trưởng thành như ngày hôm nay. Cảm ơn Ban giám hiệu và các thầy cô giáo các thời kỳ đã dày công để xây dựng ngôi trường được như ngày hôm nay. Cảm ơn những người bạn lớp B niên khóa 1986-1989 thân thiết và đã trở thành một phần cuộc sống của tôi.

Xin chúc Trường THPT Trần Hưng Đạo ngày càng phát triển, nơi chấp cánh những ước mơ.

TRÂN TRỌNG

Dấu ấn một thời áo trắng

– **Kỉ niệm tuổi học trò dưới mái trường Trần Hưng Đạo** –

Cựu học sinh Đào Cư Phú

Cựu học sinh lớp 12A8, niên khóa 1999 – 2002

Bốn mươi năm – một chặng đường không quá dài trong lịch sử nhưng đủ để tạo nên một thương hiệu giáo dục, một truyền thống hiếu học và một mái nhà chung cho bao thế hệ học trò. Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông, từ khi thành lập đến nay, đã chứng kiến biết bao bước chân thanh xuân, đã chấp cánh cho hàng vạn ước mơ bay xa. Trong niềm hân hoan kỉ niệm 40 năm thành lập trường, tôi – một cựu học sinh niên khóa 1999 – 2002, xin được trở về cùng dòng hồi ức của tuổi học trò, để viết nên những dòng tri ân gửi đến mái trường thân yêu, nơi đã nuôi dưỡng tôi suốt ba năm thanh xuân tươi đẹp nhất.

Những ngày đầu dưới mái trường xưa

Tôi vẫn còn nhớ như in buổi sáng mùa thu tháng 9 năm 1999 – ngày đầu tiên bước vào cổng trường Trần Hưng Đạo. Khi ấy, ngôi trường còn thuộc huyện Thanh Oai, tỉnh Hà Tây. Con đường đất đỏ, những hàng cây còn thưa thớt, dãy lớp học ngói cũ kỹ... tất cả đều rất giản dị. Vậy mà với chúng tôi, đó lại là một thế giới hoàn toàn mới, nơi mở ra hành trình ba năm gắn bó, học tập và trưởng thành.

Lớp 10A8 khi ấy có 43 thành viên, đa phần đều đến từ các xã quanh vùng. Mỗi bạn một cá tính, một hoàn cảnh khác nhau nhưng rất nhanh

đã trở thành một tập thể gắn bó. 43 cái tên ấy, sau này, vẫn vang vọng trong những buổi họp lớp, trong những lời nhắc nhớ ấm áp.

Điều đặc biệt, chúng tôi may mắn có được sự dìu dắt của những người thầy, người cô tận tụy. Cô Phạm Thị Biển, giáo viên Ngữ văn, là chủ nhiệm của chúng tôi suốt cả 3 năm. Cô nghiêm khắc nhưng đầy bao dung, kiên nhẫn chỉ bảo từng bài văn, từng trang viết. Chính từ những giờ học văn đầy cảm hứng, giàu năng lượng của cô mà tôi nuôi dưỡng ước mơ gắn bó với con đường văn chương, để hôm nay có thể trở thành một TS Văn học.

Bên cạnh đó, cô Phùng Thị Huệ, giáo viên Toán, cũng đã đồng hành cùng chúng tôi suốt 3 năm học. Những con số, những định lý tưởng chừng khô khan lại trở nên gần gũi và thú vị qua cách giảng giải mạch lạc, kiên nhẫn của cô. Chính nhờ sự tận tâm ấy mà lớp chúng tôi luôn giữ được sự cân bằng: vừa có niềm say mê văn chương, vừa rèn luyện tư duy logic sắc bén.

Những thầy cô giáo khác, dù không gắn bó trực tiếp suốt 3 năm, vẫn để lại trong chúng tôi biết bao ấn tượng sâu đậm, chẳng hạn như cô Thúy Hoàng dạy Sử, cô Hà dạy Hóa hay cô Mai dạy Sinh..., các thầy, cô đã dạy cho chúng tôi không chỉ kiến thức sách vở mà còn là bài học về nhân cách, về cách sống, về tinh thần đoàn kết và trách nhiệm.

Ba năm – những kỉ niệm không phai

Ba năm cấp III trôi qua nhanh nhưng đọng lại thật nhiều kỉ niệm. Vẫn còn đó hình ảnh những buổi chào cờ đầu tuần, chúng tôi đứng nghiêm trang dưới lá cờ đỏ sao vàng bay phấp phới trong gió. Vẫn còn vang vọng tiếng trống trường rộn rã báo hiệu giờ vào lớp, giờ ra chơi. Vẫn còn nguyên vẹn cảm giác háo hức mỗi khi đến giờ sinh hoạt chủ nhiệm, khi cô Biển nghiêm khắc nhắc nhở, khi cả lớp cùng nhau chia sẻ buồn vui.

Có những giờ học văn, cả lớp say sưa lắng nghe cô phân tích từng đoạn thơ, từng áng văn. Từ Chữ người tử tù của Nguyễn Tuân đến Đất nước của Nguyễn Khoa Điềm, từ Truyện Kiều của Nguyễn Du đến những tác phẩm hiện đại, tất cả đã mở ra một thế giới cảm xúc sâu thẳm. Nhiều bạn trong lớp vốn không thích văn, vậy mà nhờ cách giảng truyền cảm của cô, cũng đã biết yêu, biết rung động trước cái đẹp.

Những giờ toán thì lại đầy thử thách. Có những hôm, cả lớp phải vò đầu bứt tai trước một bài toán khó. Nhưng khi cô Huệ mỉm cười, kiên nhẫn giảng từng bước, từng lời, cả lớp như bừng sáng. Cảm giác chinh phục được một bài toán khó trở thành niềm vui chung của cả lớp.

Ngoài giờ học, chúng tôi còn có những hoạt động ngoại khóa sôi nổi: thi văn nghệ, thi cắm hoa ngày 8/3, thi thể thao... Mỗi lần lớp tham gia, cả 43 con người đều đồng lòng, ai cũng muốn góp phần để lớp mình nổi bật nhất. Những trận bóng đá, cờ vua căng thẳng, những đêm tập văn nghệ đến khuya, những buổi thức xuyên đêm để chuẩn bị cho cuộc thi cắm trại, viết báo tường... tất cả giờ đã trở thành kỉ niệm ngọt ngào, khó quên.

*Tập thể lớp 12A8 và các thầy cô trong hội khóa
“ 20 năm ngày trở về “*

Hội khóa 20 năm – ngày trở về đầy xúc động

Thời gian trôi nhanh, mới đó mà chúng tôi đã rời xa mái trường 23 năm. Năm 2022, tập thể lớp 12A8 đã cùng 12 lớp khác (từ 12A1 đến 12A13) tổ chức Hội khóa kỉ niệm 20 năm ra trường. Hơn 500 cựu học sinh đã trở về, hầu hết các thầy cô cũ cũng có mặt.

Ngày hôm ấy, sân trường như bừng lên sức sống. Mỗi gương mặt đều rạng rỡ, xúc động khi gặp lại bạn bè, thầy cô. Có những giọt nước mắt rơi khi ôm nhau sau bao năm xa cách, có những tiếng cười vang lên làm sống lại không khí tuổi học trò. Các thầy cô, nay đã điểm bạc mái đầu, nhưng ánh mắt vẫn hiền từ như xưa. Chúng tôi – những học trò nay đã trưởng thành, mỗi người một nghề, một ngã rẽ – đều cùng nhau nghiêng mình tri ân.

Cựu học sinh niên khoá 1999 - 2002 kính tặng nhà trường cây kỉ niệm

Trong hội khóa, chúng tôi đã gửi tặng nhà trường những món quà đầy ý nghĩa: những cây xanh để sân trường thêm xanh mát, và những suất quà cho các em học sinh có hoàn cảnh khó khăn, để tiếp nối tinh thần sẻ chia, nhân ái. Đó không chỉ là những món quà vật chất, mà còn là sự gửi gắm tình yêu, trách nhiệm và niềm tin của thế hệ đi trước dành cho thế hệ đi sau.

Tặng quà cho các em học sinh có thành tích xuất sắc

Ban tổ chức hội khoá “20 năm ngày trở về”

Lời tri ân và niềm tự hào

Hôm nay, khi viết những dòng này để góp vào kỉ yếu 40 năm của trường, tôi càng thấm thía sâu sắc rằng: chính ngôi trường Trần Hưng Đạo – Hà Đông đã gieo mầm, nuôi dưỡng và chấp cánh cho tôi. Nếu không có những bài học từ cô Biển, cô Huệ và bao thầy cô khác; nếu không có sự gắn bó với tập thể lớp 12A8; nếu không có ba năm ấy – chắc hẳn sẽ không có một “Tôi” của ngày hôm nay.

Trường Trần Hưng Đạo không chỉ cho tôi kiến thức, mà còn cho tôi những người bạn suốt đời, cho tôi một tuổi trẻ trọn vẹn, cho tôi nền tảng nhân cách để bước đi vững vàng.

Bốn mươi năm – một hành trình đáng tự hào. Tôi tin rằng, dưới mái trường này, những thế hệ học sinh tiếp nối sẽ còn viết tiếp những trang đẹp đẽ hơn nữa. Và dù đi đâu, làm gì, mỗi chúng tôi – những học trò Trần Hưng Đạo – vẫn sẽ luôn tự hào khi được gọi tên mình trong đại gia đình ấy.

Xin kính chúc thầy cô luôn mạnh khỏe, hạnh phúc; chúc ngôi trường thân yêu mãi xanh tươi!

*Đào Cự Phú
(Cựu học sinh lớp 12A8, niên khóa 1999 – 2002)*

Hành trình từ học sinh tới người truyền lửa

Nguyễn Mỹ Hạnh

Cựu học sinh niên khóa 2017 – 2020

Năm 2017, tôi – cô học trò tuổi mười lăm - lần đầu tiên được đặt chân vào cánh cổng Trường Trung học phổ thông Trần Hưng Đạo Hà Đông với sự háo hức và đôi chút lo âu. Khi ấy, tôi chỉ là một học sinh nhỏ bé giữa sân trường rộng lớn, ngỡ ngàng trước những dãy phòng học khang trang, đầy đủ cơ sở vật chất. Tôi được gặp thầy cô giáo, gặp bao bạn bè mới – những người cùng tôi tạo nên trải nghiệm khó quên ở trường Trần; đặc biệt còn phải kể tới cô giáo Nguyễn Thái Hà cùng tập thể 10D1 thân thương. Ba năm học ấy đã trở thành quãng thời gian đẹp đẽ, hồn nhiên và trong trẻo nhất trong hành trình tuổi trẻ của tôi. Ở nơi đây tôi đã được học, được sống và được yêu thương giữa bao bạn bè, nhận được những chỉ dạy tận tình của các thầy các cô. Biết bao cảm hứng và khát vọng đã dâng trào trong tôi từ ấy.

10D1, 11D1, 12D1 trôi qua nhanh như một giấc mơ. Tôi rời xa mái trường trong sự xúc động khó tả. Cảm lên bức ảnh tập thể được chụp cùng D1, tôi chợt nhận ra rằng: sau này, dù bước đi trên con đường nào, thì trường THPT Trần Hưng Đạo vẫn sẽ mãi trong tim tôi, không phai mờ.

Đến 2024, khi quay trở lại cánh cổng trường xưa, tôi đã không còn là cô học trò nhỏ năm nào nữa. Tôi trở về trường với vai trò là một giáo viên trẻ, mang trong mình niềm vinh dự không nói nên lời. Mỗi bước chân nơi hành lang, sân trường, lớp học đều gợi nhớ cho tôi những năm tháng xưa cũ. Những hàng cây vẫn ở đó, các dãy phòng học vẫn ở đó, nhưng dường như chúng đã được khoác lên mình diện mạo mới – khang trang, hiện đại và căng tràn sức sống hơn xưa. Trường Trần nay đã khác nhiều! Phòng học được tu sửa rộng rãi, sáng sủa, phòng nào phòng nấy đầy đủ máy chiếu, loa, micro, internet,... đáp ứng được nhu cầu ứng dụng công nghệ thông tin trong dạy và học của cả giáo viên và học sinh. Khu nhà đa năng hay các phòng học chức năng cũng được trang bị những dụng cụ học tập để các em học sinh được thỏa sức khám phá, sáng tạo, tìm tòi và nghiên cứu những vấn đề liên quan tới khoa học, âm nhạc, thể chất,... Mỗi buổi sáng,

khi tiếng trống trường vang lên, nhìn từng lớp học trò vội vã bước vào lớp, tôi như nhìn thấy chính mình của những năm tháng trước đó – trong veo và tràn đầy ước vọng.

Quay về nơi đây, tôi cảm nhận rõ ràng không khí học tập đã có nhiều sự thay đổi. Các bạn học sinh hăng hái, phát biểu xây dựng bài, tham gia nhiều hoạt động chuyên đề của nhà trường với tinh thần tích cực. Ở Trần Hưng Đạo, học sinh được sinh hoạt trong môi trường nhiều sự năng động, nơi mà mỗi học sinh được khích lệ để phát triển toàn diện cả tri thức lẫn nhân cách. Nhiều chương trình, các cuộc thi văn nghệ, các cuộc thi vẽ tranh,... đã được tổ chức. Đây là những sân chơi bổ ích, khích lệ các bạn học sinh thỏa sức sáng tạo, vui vẻ. Ngoài ra, một số câu lạc bộ rất bổ ích đã hình thành như CLB kịch, CLB nhảy, CLB Tiếng anh,...

Với tôi, việc được đứng trên bục giảng của chính ngôi trường đã nuôi dưỡng mình là một niềm hạnh phúc thiêng liêng. Tôi thấu hiểu hơn ai hết giá trị của những bài học, những lời động viên, tình thương mà thầy cô đã dành cho mình. Giờ đây, tôi mong có thể trao lại những điều đó cho thế hệ học trò hôm nay, trao đi tri thức, niềm tin và yêu thương. Mỗi ngày đến trường, tôi lại thấy lòng mình rộn ràng và biết ơn. Tôi biết ơn vì mình đang được sống, được cống hiến trong một môi trường đầy nghĩa tình – nơi mỗi thầy cô đều là tấm gương sáng, tận tâm, tận lực với học trò – nơi mỗi học sinh được chấp cánh để những ước mơ bay thật cao, thật xa.

Nhìn lại chặng đường gắn bó với Trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông từ học sinh tới người truyền lửa, tôi có thể khẳng định rằng: đây chính là ngôi nhà thứ hai của mình. Với tôi, nơi bắt đầu hành trình tri thức và cũng là nơi tôi tìm thấy sứ mệnh của đời mình – sứ mệnh gieo chữ, truyền lửa, và tiếp nối những giá trị tốt đẹp mà thầy cô đi trước đã dựng xây. Tôi tin rằng, với truyền thống hiếu học, tinh thần đổi mới và khát vọng vươn lên không ngừng, trường Trần sẽ tiếp tục vươn mình, phát triển mạnh mẽ không ngừng nghỉ, trở thành ngôi trường kiểu mẫu – nơi hội tụ tri thức, sáng tạo và nhân văn.

THANH XUÂN DƯỚI MÁI TRƯỜNG TRẦN

Bốn năm trôi qua kể từ ngày tôi rời mái trường THPT Trần Hưng Đạo, nhưng mỗi khi nhắm mắt lại, tôi vẫn thấy rõ hình ảnh hàng phượng đỏ rực bên sân, tiếng trống trường vang lên giòn giã, và những khuôn mặt thân quen của thầy cô, bạn bè vẫn rạo rờ như ngày nào.

Tôi là học sinh lớp 12D0, khóa 2018–2021 – một tập thể mà chỉ cần nhắc đến thôi, lòng tôi lại dâng lên bao niềm thương nhớ. Đó là những tháng ngày chúng tôi cùng nhau chạy đua với thời gian, vừa học vừa cười, vừa lo lắng cho những kỳ thi trước mắt. Có những buổi sáng đến lớp muộn, vừa thở vừa cười; có những giờ ra chơi rộn ràng tiếng nói, những buổi trưa ở lại ôn bài rồi cùng nhau chia đôi gói bánh, hộp sữa. Từng khoảnh khắc nhỏ bé ấy giờ trở thành những kỷ niệm không thể nào quên. Với tôi, may mắn lớn nhất thời học sinh chính là được gặp những người bạn tuyệt vời – những đứa từng cùng tôi than trời vì bài kiểm tra, cùng thức khuya học nhóm, cùng nắm tay khóc trong ngày chia lớp. Có lẽ không ai hiểu tôi như họ, và cũng chẳng ai cùng tôi cười vô tư đến thế nữa. Thanh xuân rực rỡ nhất của tôi là được cùng họ đi qua những năm tháng ngây ngô nhưng đầy ấm áp ấy.

Tôi vẫn nhớ những buổi chiều học đội tuyển Văn, căn phòng nhỏ tràn ngập tiếng giảng trầm ấm của cô Trịnh Hà. Cô là người thấp trong tôi tình yêu với con chữ, người dạy tôi rằng viết không chỉ để được điểm cao, mà để sống sâu sắc và chân thành hơn. Cô không chỉ là người thầy, mà còn là người dẫn đường cho tâm hồn tôi biết yêu, biết cảm, biết mơ.

Và tôi cũng chẳng thể quên cô Thúy Hà – cô chủ nhiệm lớp 12D0, dịu dàng nhưng nghiêm khắc. Cô như người mẹ hiền luôn lặng lẽ đứng phía sau, dõi theo từng bước trưởng thành của chúng tôi. Cô đã dạy tôi không chỉ bài học trên trang sách, mà cả những bài học làm người – về lòng kiên nhẫn, sự tử tế và biết ơn.

Ngày ấy, tôi từng ngược nhìn bầu trời xanh trên sân trường và tự hỏi: “Không biết rồi mình sẽ đi đâu, sẽ làm gì?” Giờ đây, khi đã đặt chân đến nước Đức xa xôi để tiếp tục con đường học tập, tôi mới hiểu: chính nơi ấy, Trần Hưng Đạo là nơi ước mơ tôi bắt đầu cất cánh. Từng bài giảng, từng buổi sinh hoạt, từng tràng cười trong lớp... tất cả đã là những viên gạch đầu tiên xây nên con đường tương lai của tôi hôm nay.

Nếu có ai hỏi tôi, đâu là thanh xuân đẹp nhất – tôi sẽ không ngần ngại nói rằng, đó là những năm tháng được sống, được học, được mơ ước dưới mái trường THPT Trần Hưng Đạo. Nơi ấy có thầy cô tận tụy, có bạn bè thân thương, có những buổi sớm tinh mơ vang tiếng trống trường, và có cả những chiều hoàng hôn đầy ắp tiếng cười. Xin gửi ngàn lời tri ân đến ngôi trường thân yêu, đến tất cả những người thầy, người cô đã dìu dắt tôi, những người bạn kề vai sát cánh đến cả những ngày tháng sau này. Nếu không có họ, có lẽ tôi đã chẳng đủ tự tin để vươn mình bay xa. Nơi đây, giữa châu Âu xa lạ, mỗi khi nhìn lên bầu trời, tôi vẫn thấy thấp thoáng bóng dáng mái trường cũ, nơi ước mơ tôi khẽ chao đôi cánh để bắt đầu được bay lên thật cao và xa.

Lê Khánh Tú

Cựu học sinh niên khóa 2018 – 2021

KÍ ỨC PHƯỢNG HỒNG

Nguyễn Hoàng Hải

Cựu học sinh, khoá 2022 - 2025

Tháng 8 năm 2022, trời vẫn còn phảng phất cái nắng oi ả của mùa hạ, thứ nắng kéo những ngày cuối cùng của tuổi học trò cấp hai.

Tôi ngồi nhìn lại kết quả kỳ thi tuyển sinh vào lớp 10 — những con số lạnh lùng khiến tôi lặng người. Kỳ thi mà tôi từng đặt bao hy vọng, bao đêm thức trắng ôn bài, cuối cùng lại không mang đến kết quả như mong đợi. Tôi trượt khỏi ngôi trường mà mình từng mơ ước, từng là thứ đã khiến tôi cảm thấy tin chắc rằng sẽ là nơi tôi có thể gửi gắm tương lai của mình trong suốt những ngày tháng còn lại được ngồi trên ghế nhà trường. Cảm giác hụt hẫng khi ấy chẳng khác nào cả bầu trời đổ sập xuống. Tôi nhớ rõ ngày hôm đó, tôi đã im lặng thật lâu, không khóc, không nói gì, chỉ thấy một nỗi trống rỗng bao trùm.

Rồi bố mẹ bảo tôi: “Thôi con ạ, cuộc đời đâu chỉ có một con đường. Cố gắng ở môi trường nào cũng được, chỉ cần con không bỏ cuộc.” Tôi gật đầu, nhưng trong lòng đầy hoang mang. Cái tên ngôi trường mà tôi sắp nhập học — Trường THPT Trần Hưng Đạo- Hà Đông, ngôi trường mà không mấy người nói tốt. Ngôi trường mà mọi người vẫn bảo là nhiều học sinh hư, gần chợ, gần đường tàu và lời đồn lan ra: “Trường đó toàn học sinh cá biệt”, “vào đó chỉ tổ học đòi, không khá lên nổi”.

Tôi nghe hết, và càng nghe càng thấy sợ và cũng chẳng hiểu tại sao ngôi trường lại bị mang nặng nhiều định kiến đến vậy.

Ngày nhập học đầu tiên, tôi khoác chiếc áo trắng mới, mà lòng nặng trĩu. Cổng trường trước mắt tôi không có vẻ gì nguy nga hay hiện đại. Nhưng bên trong, sân trường lại to đến bất ngờ, có thể phải gấp hai, gấp ba so với ngôi trường cấp 2 tôi đã từng học. Thế nhưng, những nỗi băn khoăn trong lòng tôi vẫn không nguôi về ngôi trường bị mang đầy tiếng xấu này. Tôi bước vào lớp với tâm thế dè dặt, chẳng dám nhìn ai. Mọi thứ đều xa lạ. Tôi nghĩ: “Ba năm sắp tới chắc dài lắm.”

Thế nhưng, thật lạ, cuộc đời đôi khi có những điều bất ngờ không ai ngờ tới.

Ngày đầu tiên đi nhận lớp, tôi lủi thủi ngồi ở góc cuối lớp. Không khí của lớp học ban đầu dường như cũng hơi trầm và căng thẳng do lần đầu tiên gặp mặt giữa mọi người nhưng chỉ sau phần giới thiệu bản thân thì mọi thứ lại nhộn nhịp hơn bao giờ hết, có những bạn đã quen biết nhau sẵn từ hồi cấp 2. Cũng có những bạn lại vô cùng năng động, khuấy động bầu không khí của cả lớp một cách rất tự nhiên. Có lẽ, ngày đầu tiên ở ngôi trường này cũng không tệ như tôi nghĩ.

Những ngày đầu cấp 3 dần trở nên ảm áp hơn. Ở tại ngôi trường này, tôi được trải nghiệm những cảm giác mà chưa bao giờ được trải nghiệm. Đó chính là cảm giác được trở thành quán quân ngay lần đầu tham gia hội thao của trường. Một chiến thắng vô cùng cảm xúc được tạo nên bởi sự nỗ lực và đoàn kết của một tập thể vững mạnh. Tôi bắt đầu thấy yêu lớp học ấy, yêu góc bàn có vết mực loang, yêu cả tiếng trống trường mỗi giờ ra chơi. Những lời đồn về “trường xấu” dường như chẳng còn đúng nữa. Thay vào đó là những nụ cười, những buổi lao động sân trường đầy tiếng cười, và cả những tiết học mà thầy cô luôn kiên nhẫn giảng lại khi chúng tôi chưa hiểu.

Tôi nhớ mãi cô giáo chủ nhiệm — cô Hà, dạy môn Tiếng Anh. Cô bảo chúng tôi rằng: “Không ai chọn được nơi mình bắt đầu, nhưng ai cũng có thể chọn cách mình đi tiếp.” Câu nói đó, đến giờ tôi vẫn không quên. Chính cô là người giúp tôi thay đổi cách nhìn về ngôi trường này. Ngoài ra, đó còn là cô Trịnh Hà - giáo viên dạy văn, người luôn đem lại cho tôi cảm giác là một nhà giáo vô cùng tâm huyết với nghề lái đò. Tôi thích nghe cô nhận xét về phần làm bài của học sinh, về những điều được và chưa được để mình có thể rút kinh nghiệm.

Đó là những kiến thức quý giá, đáng trân trọng mà tôi có thể góp nhặt và vận dụng cho sau này. Hay cô Quỳnh dạy toán, một người mà tôi cảm thấy rất ngưỡng mộ vì những điều cô đã làm được. Cô không ngại phải đi giảng bài cho từng học sinh một, người luôn thúc giục chúng tôi phải tìm ra phương pháp học phù hợp với mình nhất. Cô rất hay kể cho chúng tôi những câu chuyện trong cuộc sống của cô và khuyên bảo chúng tôi về cách chúng ta đối mặt với những khó khăn, thử thách sau này. Cùng với đó là toàn bộ những giáo viên của những bộ môn khác, mỗi thầy cô đều cho tôi thấy được sự cao quý của nghề nhà giáo, về trách nhiệm được đặt lên vai của những người dạy chữ. Những điều nhỏ bé ấy khiến tôi thấy mình thuộc về nơi này. Tôi không còn xấu hổ khi nói “Tôi học ở Trường Trần Hưng Đạo”, mà ngược lại, tôi thấy tự

hào. Bởi đằng sau cái tên từng bị chê bai ấy, là những con người tốt bụng, cố gắng và chân thành.

Những ngày tháng ấy, lớp tôi cũng trải qua đủ chuyện vui buồn lẫn lộn. Có lần chúng tôi bị phạt vì cả lớp quên làm bài tập về nhà. Cô phạt cả lớp nhặt rác quanh sân trường. Ban đầu ai cũng than thở, nhưng rồi trong lúc làm, bỗng có ai đó nô đùa và đẩy chiếc xe rác đi, cả lũ thấy thế mà bắt nhịp chạy ra đùa cùng nhau mà quên cả hình phạt đang phải thực hiện. Tiếng cười vang giữa sân trường nắng rực khiến buổi phạt hôm ấy trở thành một kỷ niệm khó quên.

Cũng có những ngày tôi và lũ bạn lại rục rịch rủ nhau mang hoa quả đến lớp rồi trốn thầy cô ăn trong giờ học, nhìn mặt nhau ăn mà vừa buồn cười vừa phải nhin cười. Lúc đó, quả dù chua thế nào hay đắng thế nào cũng thành ngọt hết, những mảnh kí ức ngọt ngào ở ngôi trường ấy sẽ mãi ở trong trái tim này.

Tháng năm lớp 11, chúng tôi bắt đầu lo lắng cho những kỳ thi sắp tới. Mỗi ngày học đều dài hơn, nhưng không còn mệt mỏi như trước. Tôi nhận ra rằng, khi mình được học cùng những người bạn tốt và thầy cô tận tâm, việc học trở nên nhẹ nhõm hơn rất nhiều. Đôi khi nhìn lại những thứ đã qua, tôi tự hỏi rằng:

“Phải chăng đó là một sự sắp đặt đầy may mắn khi mình bị rớt năm đó, chứ nếu không, sao gặp được những người thầy, người cô, những người bạn như thế này.” Tôi chỉ biết cười và, thấy tim mình ảm áp. Đúng vậy, đôi khi những điều tưởng như thất bại lại là món quà được gói ghém trong lớp giấy buồn.

Rồi năm lớp 12 đến, nhanh đến mức tôi chưa kịp nhận ra. Chúng tôi bước vào năm cuối cùng với biết bao cảm xúc lẫn lộn: hồi hộp, sợ hãi, nhưng cũng tràn đầy yêu thương. Những buổi ôn tập căng thẳng, những lần trực nhật cuối cùng, những tấm hình chụp vội trong nắng chiều – tất cả dường như đều chứa đựng một lời tạm biệt lặng lẽ.

Ngày bế giảng, sân trường đầy tiếng cười và nước mắt. Những buổi chụp kỉ yếu hay lễ trưởng thành lại trở thành những lời tạm biệt đầy cảm xúc và sau này nó sẽ hằn sâu vào trong tâm trí của mỗi người. Tôi nhớ lại ngày đầu tiên, khi tôi đứng ở cổng trường này với ánh mắt hoang mang và trái tim đầy mặc cảm. Ba năm trôi qua, tôi đã hoàn toàn khác. Tôi đã biết yêu thương, biết cố gắng, biết rằng nơi nào có tình người, nơi đó đáng quý.

Giờ đây, khi nhìn lại, tôi thấy mình thật may mắn. May mắn vì đã thất bại một lần, để rồi được đặt chân vào một ngôi trường mà không ít người từng xem thường, nhưng lại chứa đựng bao điều tử tế.

May mắn vì đã gặp những người bạn sẵn sàng lắng nghe, chia sẻ, cùng tôi đi qua

những tháng ngày khó khăn. May mắn vì có những thầy cô không chỉ dạy chữ, mà còn dạy tôi cách làm người.

Nếu được chọn lại, tôi vẫn sẽ chọn bước vào ngôi trường ấy. Bởi chính nơi đó, tôi đã tìm lại được niềm tin vào bản thân, tìm lại được niềm vui trong học tập, và có những kỷ niệm không thể nào quên.

Tháng 8 năm 2022 từng là khởi đầu của nỗi buồn, nhưng cũng là điểm bắt đầu cho một hành trình rực rỡ. Giờ đây, khi đã bước sang ngưỡng cửa mới, tôi chỉ muốn nói một điều: Cảm ơn ngôi trường mang “tiếng xấu” ấy — vì chính nơi đó đã khiến tôi trở thành một phiên bản tốt đẹp hơn của chính mình. Đó là nơi ước mơ của tôi được cất cánh.

Lễ trưởng thành

Ký ức về ngôi trường cấp ba – nơi lưu giữ thanh xuân của tôi

Nguyễn Trâm Anh

Cựu học sinh, khoá 2022 - 2025

Ba năm học cấp ba – quãng thời gian trường chừng dài mà lại trôi qua nhanh đến lạ. Giữa những bận bịu của cuộc sống hiện tại, thỉnh thoảng tôi lại chợt dừng lại, để lòng mình quay về với những tháng ngày tươi đẹp nơi ngôi trường thân yêu ấy. Nơi có hàng phượng đỏ rực mỗi mùa hè đến, có gốc đa già che mát cả một khoảng sân, có tiếng trống trường vang vọng giữa không gian quen thuộc, có thầy cô tận tụy và những người bạn đáng yêu đã cùng tôi đi qua tuổi thanh xuân. Tất cả giờ đây đã trở thành một phần ký ức trong veo, là mảnh trời trong trẻo nhất của quãng đời học trò.

Tôi vẫn nhớ rõ buổi sáng đầu tiên bước chân vào ngôi trường Trung học Phổ thông Trần Hưng Đạo. Khi ấy, tôi chỉ là một cô học trò nhỏ bé, vừa rời khỏi mái trường cấp hai thân quen. Cảm giác háo hức và lo lắng cứ đan xen trong lòng. Sân trường hôm ấy đông nghịt học sinh, ai cũng trong bộ đồng phục trắng tinh, khuôn mặt đầy háo hức xen lẫn hồi hộp. Tôi đứng giữa dòng người, nhìn tấm bảng hiệu lớn mang tên trường, lòng bỗng dâng lên một cảm xúc khó tả — vừa tự hào, vừa run run vì sắp bắt đầu một hành trình mới.

Tôi được xếp vào lớp 10A14 – một tập thể mà sau này tôi mới biết, chính là nơi sẽ gắn bó và để lại trong tôi nhiều kỷ niệm nhất. Buổi đầu tiên, khi cô chủ nhiệm giới thiệu từng bạn, những ánh mắt còn xa lạ, những nụ cười ngượng ngùng. Vậy mà chỉ ít lâu sau, những con người ấy đã trở thành bạn bè thân thiết, cùng tôi đi qua bao niềm vui, nỗi buồn và những câu chuyện không thể quên.

Nhắc đến những năm tháng cấp ba, tôi không thể nào quên được hình ảnh của những người cô đã dìu dắt chúng tôi qua từng bài học, từng trang vở. Mỗi cô đều để lại trong tôi những ấn tượng rất riêng – có người nghiêm khắc, có người dịu dàng, nhưng ai cũng tràn đầy yêu thương và tận tụy với nghề. Cô có dáng người nhỏ nhắn, giọng nói nhẹ nhàng nhưng truyền cảm và tràn đầy năng lượng. Với cô, mỗi tiết học tiếng Anh không chỉ là những bài ngữ pháp khô khan, mà là những buổi trò chuyện thú vị về thế giới bên ngoài, về con người và những nền văn hóa xa xôi. Cô luôn khuyến khích chúng tôi mạnh dạn nói, dù có sai cũng không sao. “Sai thì sửa, đừng sợ nói,” cô thường mỉm cười nhắc đi nhắc lại.

Tôi nhớ có những buổi chiều, khi cả lớp luyện thi nói, cô vẫn ở lại trường đến tận 6 giờ để giúp từng nhóm, chỉ từng chi tiết nhỏ. Nhờ cô, tôi không chỉ học được cách phát âm, cách dùng từ, mà còn học được sự kiên nhẫn, lòng nhiệt huyết và niềm tin vào bản thân.

Trùng tên nhưng khác hẳn phong cách, cô Hà dạy Văn khiến tôi nhớ mãi vì sự nhẹ nhàng và tinh tế trong từng lời giảng. Giọng đọc thơ của cô ấm áp, đôi khi chỉ cần nghe cô đọc “Đầy thôn Vĩ Dạ” hay “Tràng giang”, tôi đã thấy lòng mình dịu lại. Cô dẫn chúng tôi đi qua từng dòng thơ, từng câu chữ, để rồi bất giác thấy mình đang sống trong chính thể giới mà nhà thơ vẽ ra. Cô không chỉ dạy chúng tôi viết đúng, mà dạy cách cảm nhận, cách sống và cách yêu bằng trái tim. Cô thường nói: “Văn không chỉ là chữ, mà là con người của em trong từng dòng viết.” Nhờ cô, tôi đã yêu môn Văn lúc nào không hay, và học được cách nhìn cuộc sống bằng con mắt bao dung, tinh tế hơn.

Nếu cô Hà dạy Anh là ngọn gió mát lành, cô Hà dạy Văn là làn sương dịu nhẹ, thì cô Quỳnh dạy Toán lại là ngọn lửa của lý trí và quyết tâm. Toán vốn là môn học khiến nhiều bạn “sợ xanh mặt”, nhưng nhờ giọng nói chậm rãi, logic và rõ ràng của cô, những con số dần trở nên dễ hiểu và gần gũi hơn. Cô không chỉ dạy kiến thức mà còn dạy chúng tôi những bài học làm người. Tôi nhớ mãi câu nói của cô: “Không ai thành công mà không từng sai, quan trọng là em có dám bắt đầu lại hay không.” Có những buổi tối muộn, cô vẫn ở lại trường giảng lại cho những bạn chưa hiểu bài. Sự nghiêm khắc của cô khiến chúng tôi nể sợ, nhưng cũng chính điều đó khiến chúng tôi càng trân trọng tấm lòng tận tâm của cô hơn.

Ba người cô – ba phong cách khác nhau, nhưng đều có một điểm chung: họ hết lòng vì học trò. Họ không chỉ dạy tôi kiến thức mà còn dạy tôi cách sống, cách yêu thương, và cách vượt qua những khó khăn của cuộc đời.

Nếu thầy cô là người thấp sáng con đường tri thức, thì bạn bè chính là những người đã cùng tôi viết nên những trang thanh xuân đầy màu sắc. Lớp tôi – 10A14 rồi 11A14, 12A14 – luôn là một tập thể gắn bó, đoàn kết và đầy năng lượng. Những ngày đầu, ai cũng còn xa lạ, ngại ngùng. Nhưng chỉ sau vài buổi sinh hoạt lớp, vài lần lao động cùng nhau, chúng tôi đã trở nên thân thiết lúc nào chẳng hay. Có bạn hiền lành, ít nói; có bạn năng nổ, hoạt bát; có bạn tinh nghịch nhưng luôn tốt bụng. Mỗi người một tính cách, nhưng khi ở cùng nhau, cả lớp lại hòa thành một khối thống nhất. Tôi nhớ những giờ ra chơi, cả lớp tụ tập ở hành lang kể chuyện, cười vang cả một góc trường. Nhớ những buổi học nhóm đến tối muộn, khi ai cũng mệt rũ rời nhưng vẫn không ngừng động viên nhau. Dĩ nhiên, cũng có những lần giận dỗi, cãi nhau vì những chuyện rất nhỏ, nhưng rồi chỉ vài ngày sau lại quên hết, lại cùng nhau cười nói như chưa từng có gì xảy ra.

Còn nhớ một lần, lớp vì mãi chơi mà khiến cô Hà – giáo viên chủ nhiệm – bị khiển trách. Hôm đó, nhìn gương mặt thất vọng của cô, ai cũng thấy hối hận. Cô là người luôn tin tưởng chúng tôi, luôn nói rằng học sinh lớp cô là những đứa ngoan và giỏi nhất. Chính vì thế, sau hôm ấy, cả lớp đã tự nhủ phải thay đổi, phải cố gắng hơn để xứng đáng với niềm tin yêu của cô. Và quả thật, từ đó, lớp tôi trở nên đoàn kết và chăm chỉ hơn bao giờ hết.

Tuổi học trò là vậy – vừa trong trẻo, vừa nhiều cảm xúc. Có niềm vui, có nước mắt, có những lúc vấp ngã, nhưng tất cả đều thật đáng nhớ.

Niềm vui là khi được cô khen giữa lớp vì tiến bộ, là khi cả nhóm cùng nhau thắng cuộc thi văn nghệ, hay chỉ đơn giản là một buổi sinh nhật nho nhỏ nhưng tràn đầy tiếng cười. Nỗi buồn là khi bị điểm thấp, là lúc bị hiểu lầm, hay khi chứng kiến bạn thân chuyển trường.

Nhưng có lẽ buồn nhất là ngày chia tay. Buổi lễ bế giảng năm lớp 12, sân trường rợp bóng phượng đỏ, tiếng ve râm ran như gọi mùa hạ về. Chúng tôi khoác lên mình tà áo trắng, vừa cười vừa khóc, ai cũng cố ghi lại những khoảnh khắc cuối cùng bên nhau. Tôi nhớ mãi ánh mắt cô Hà dạy Anh khi nói lời tạm biệt – ấm áp, dịu dàng nhưng đầy lưu luyến. Cô nói: “Các em hãy sống hết mình, nhưng đừng quên nơi này – nơi đã chứng kiến tuổi trẻ của các em.”

Giờ đây, khi đã rời xa mái trường ấy, mỗi lần đi ngang qua, tôi vẫn thấy tim mình khẽ run lên. Mọi thứ dường như vẫn vậy – hàng phượng vẫn nở, bóng cây đa vẫn tỏa mát sân trường, chỉ khác là chúng tôi đã lớn hơn, trưởng thành hơn.

Tôi biết rằng, dù thời gian có trôi qua, hình ảnh ngôi trường cấp ba – nơi tôi đã học, đã sống, đã mơ ước – sẽ mãi là một phần không thể tách rời trong tim mình. Những người thầy cô tận tụy, những người bạn chân thành, những buổi học, tiếng cười, cả những giọt nước mắt – tất cả đã góp phần tạo nên con người tôi hôm nay.

Tuổi học trò có lẽ là quãng thời gian đẹp nhất của đời người. Ở đó, chúng tôi được phép mơ, được phép sai, được phép cười và được yêu thương một cách hồn nhiên nhất. Ngôi trường cấp ba – nơi tôi đã trưởng thành, đã trải qua biết bao kỷ niệm, sẽ mãi là “nơi ước mơ cất cánh” trong trái tim tôi.

Lễ bế giảng năm học 2024 - 2025

NGÔI TRƯỜNG TÔI YÊU VÀ TỰ HÀO

Lê Sao Băng

Cựu học sinh, khoá 2021 - 2024

“Khi ta ở chỉ là nơi đất ở
Khi ta đi đất bỗng hoá tâm hồn”
Mỗi một mảnh đất ta đi qua đều là nơi chứa đựng những kỉ niệm vui, buồn của một cuộc đời. Và mảnh đất mang tên của thanh xuân, tuổi trẻ của tôi là những ngày tháng được sống trọn vẹn trong ngôi trường cấp 3-THPT Trần Hưng Đạo Hà Đông. Giờ đây, khi nhìn lại, tôi mới thật sự cảm nhận được sự thiêng liêng, sâu sắc của 2 chữ “tạm biệt”

Ngày cuối cùng đứng trên sân trường, ngày cuối cùng được trêu đùa với hội bạn, ngày cuối cùng được nhìn thấy sự hiện diện của thầy cô và là ngày cuối cùng là học sinh của trường THPT Trần Hưng Đạo. Đó cũng chính là khoảnh khắc tôi chợt nhận ra sao từ “tạm biệt” lại khó nói và nghẹn ngào như thế. Giờ đây, khi đã trở thành sinh viên một ngôi trường đại học danh giá và là niềm mơ ước của bản thân, nhưng đối với tôi ngôi trường Trần yêu thương đã cho tôi nhiều hơn những con chữ. Tôi học được sự tử tế của những người tử tế, học được cách trưởng thành vượt qua khỏi nỗi sợ, học được sự đoàn kết của tập thể lớp 12a14 và hơn cả là tôi học được cách trân trọng những khoảnh khắc, kỉ niệm khi đã trôi qua của cuộc đời người. Nó quý giá lắm! Nó ấm áp lắm! Có lẽ trường Trần Hưng Đạo là một ngôi nhà thứ 2 thực sự trong trái tim tôi, và tôi tin chắc nó cũng là nơi mà các bạn thế hệ sau lựa chọn gửi gắm những ngày tháng thanh xuân của mình ở đó.

Có câu nói rất hay tôi từng đọc được rằng: “Bạn sẽ không bao giờ biết được giá trị của một khoảnh khắc cho đến khi nó trở thành kỉ niệm”. Xa trường Trần, câu nói ấy mới thật sự khiến tôi suy ngẫm nhiều hơn khi chợt nhận ra khoảnh khắc nhập học vào 10 là của 3 năm về trước. Quay trở về những khoảnh khắc được đồng hành cùng trường, hiện lên trong tôi ngay bây giờ là hình ảnh của một cô bé chập chững, lo sợ khi chuẩn bị phải làm quen một môi trường mới đầy xa lạ. Thế nhưng, cánh cổng trường Trần đã rộng mở chào đón chúng tôi.

Nhắc đến kỉ niệm, làm sao tôi quên được cái ngày mà tôi được lựa chọn là thành viên của đội tuyển học sinh giỏi của trường đi thi đội tuyển học sinh giỏi cấp cụm, rồi cấp thành phố. Thật vinh dự và hạnh phúc vô cùng. Trường Trần luôn là nơi mang đến cho tôi những cơ hội, chỉ cần tôi tin tưởng vào bản thân. Được tham gia một cuộc thi có truyền thống từ lâu vốn đã là điều vô cùng quý giá và tự hào, chẳng đường ấy tôi lại nhận được sự động viên của cô Trịnh Thị Hà – giáo viên dạy môn văn và trực tiếp dạy đội tuyển chúng tôi cùng cô Thái Hà – giáo viên chủ nhiệm và các bạn trong tập thể A14. Đó là những kí ức ngọt ngào trong tôi mỗi khi nhớ về mái trường.

Một buổi chào cờ tại trường

Thời điểm đó cũng chính là lúc ước mơ chạm tay tới giải thưởng học sinh giỏi thành phố của tôi thành hiện thực. Bởi vậy có thể nói THPT Trần Hưng Đạo là nơi chấp cánh những ước mơ. Chỉ cần chúng ta là thành viên của trường, mỗi một ước mơ của chúng ta đều được nhà trường lắng nghe và tạo điều kiện hết mình để các bạn học sinh có thể thực hiện được. Tôi muốn gửi lời cảm ơn chân thành, sâu sắc tới ngôi trường đã đi cùng tôi suốt 3 năm dài ấy, để bây giờ, khi đã ra trường tôi mới thật sự hiểu được sự ấm áp mà ngôi trường dành cho mỗi học sinh chúng tôi.

Chuẩn bị kỉ niệm 40 năm thành lập trường, thay mặt cho tập thể 12A14 khóa 2021 – 2024, em xin gửi tới các thầy cô giáo, các cán bộ giáo viên nhà trường lời tri ân sâu sắc. Cảm ơn thầy cô đã luôn che chở, dạy dỗ, động viên, khích lệ chúng em, luôn hết mình mang đến những điều tốt đẹp cho các thế hệ học sinh của mình. Có được sự động viên và hướng dẫn từ các thầy cô, chúng em mới có thể trưởng thành trên hành trình phía trước.

Điều đáng quý là thầy cô luôn đem tới không chỉ là kiến thức mà còn là những trải nghiệm, bài học cuộc sống để giúp chúng em có đủ hành trang bước vào đời. Giờ đây, đọng lại trong trái tim tôi là hình ảnh thầy cô chăm sóc, yêu thương dạy dỗ cho các con của mình. Trân quý lắm, yêu những khoảnh khắc đầy tình thương ấy rất nhiều. Hình ảnh của các thầy cô trường Trần và những bài học vẫn sẽ luôn đi theo tôi mãi mãi.

Thanh xuân của tôi sẽ không thể thành bức tranh trọn vẹn nếu không có sự góp mặt của tập thể A14 trong suốt 3 năm. Mới đến môi trường mới chắc hẳn ai cũng thấy xa lạ và còn ngập ngừng. Nhưng đối với tôi, ngay giây phút được nhìn thấy những khuôn mặt A14 ấy, tôi lại cảm thấy quen thuộc một cách kì lạ. Phải chăng trong sâu tiềm thức ngay khi nhận lớp thì trái tim tôi đã thực sự coi A14 là nhà? Không thể phủ nhận được 3 năm trời

đan xen với nhiều cảm xúc lẫn lộn vui có buồn có cãi vã có nhưng suy cho cùng A14 vẫn cùng nhau sống trọn vẹn trong những ngày cuối cùng trước giây phút nói từ “tạm biệt”.

Nhớ lại những ngày còn đồng hành cùng mọi người, tôi nhận ra rằng thanh xuân hoá ra là như vậy, tuổi trẻ hoá ra lại rực rỡ như thế. Tuổi 17 đẹp đẽ nhất của một đời người. Tuổi 17 của tôi nhờ mái trường này mà lại rực rỡ hơn, nhiều màu sắc hơn và cũng nhiều những hoài nhớ hơn. Cuối cùng tôi muốn nói lời cảm ơn thanh xuân của chính mình. Cảm ơn vì đã lựa chọn THPT Trần Hưng Đạo là bến đỗ 3 năm cấp 3. Cảm ơn vì thanh xuân của mình có sự hiện diện của mọi người. Cảm ơn vì đã không bỏ cuộc, không nản chí.

Nếu có 1 lời khuyên dành cho các em thế hệ sau tại trường, tôi sẽ nói rằng: Các em hãy thật tự tin với lựa chọn của mình bởi lẽ THPT Trần Hưng Đạo sẽ cho các em nhiều hơn thứ các em cần và thiếu. Nếu đủ nỗ lực và sự kiên trì, thì nơi đây chính là ngôi nhà nuôi dưỡng em giúp em lớn lên và là nơi gửi gắm những ước mơ của em bay xa hơn nữa. Và...các em phải thật sự sống trọn vẹn những khoảnh khắc với thầy cô và bạn bè, đừng để khi chúng hoá thành những kỉ niệm thì thứ ta nhận được sẽ chỉ là sự tiếc nuối mà thôi!

Chúc cho ngôi trường của chúng ta- THPT Trần Hưng Đạo sẽ ngày càng phát triển trên mọi lĩnh vực giáo dục, chúc các thầy cô giáo trong trường luôn luôn mạnh khoẻ để đem tới những bài học bổ ích cho những chuyến đò tiếp theo! Vinh dự được viết bài viết này để bày tỏ tình cảm với ngôi trường, tôi không khỏi tự hào khi là một mảnh ghép của ngôi trường cấp 3 Trần Hưng Đạo, hi vọng ngôi trường sẽ luôn là sự hiện diện tuyệt đẹp trên hành trình trưởng thành của mỗi thành viên chúng ta.

“ Tuổi trẻ rực rỡ của tôi mang tên ngôi trường THPT Trần Hưng Đạo.”

Gửi mái trường **NƠI LƯU GIỮ NHỮNG GIẤC MƠ CỦA EM**

Nguyễn Hà An

Cựu học sinh, khoá 2022 - 2025

40 năm – một chặng đường dài mà em may mắn được đồng hành trong ba năm học. Vậy mà hôm nay, khi nhìn lại, em thấy mình như chỉ vừa rời đi hôm qua, với chiếc áo trắng còn vương bụi phấn, tiếng trống trường vẫn vang đâu đây và nụ cười của thầy cô vẫn còn đọng lại.

Em là Nguyễn Hà An - học sinh K37, nguyên Ủy Viên BCH Đoàn trường. Với em, Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông chính là một phần không thể thiếu trong hành trình lớn lên của bản thân. Ở nơi này, em đã có những người bạn đầu tiên để sẻ chia thật lòng, những thầy cô kiên nhẫn lắng nghe, dạy dỗ bằng tất cả tình yêu và niềm tin.

Em vẫn nhớ những ngày đầu còn bỡ ngỡ bước qua cánh cổng trường rộng lớn, mọi thứ đều mới mẻ mà thân thương. Từ những buổi sinh hoạt đầu tuần dưới lá cờ đỏ tung bay trong gió, đến những giờ ra chơi rộn ràng tiếng cười, mỗi khoảnh khắc đều trở thành ký ức khó quên. Sân trường, hàng phượng, dãy hành lang dài, tất cả như chứng nhân lặng lẽ cho một thời áo trắng. Ba năm học trôi qua nhanh đến nỗi đôi khi em chưa kịp nói lời cảm ơn. Cảm ơn thầy cô đã kiên nhẫn với những lỗi sai non dại, đã luôn tin tưởng và khích lệ chúng em trong từng bước nhỏ. Cảm ơn những người bạn đã cùng em đi qua những ngày tháng ôn thi đầy áp lực. Nhờ có tất cả, em mới hiểu rằng tuổi học trò không chỉ là những bài kiểm tra, mà còn là hành trình trưởng thành đầy yêu thương.

Có những ngày mệt mỏi vì điểm số, thi cử, em từng nghĩ: “Chỉ mong nhanh hết 12 để thoát khỏi cảnh học hành.” Thế mà giờ đây, khi đã ra trường, em chỉ mong được một lần quay lại lớp học năm ấy, ngồi bàn cuối, nghe thầy cô giảng, lén viết đôi ba dòng lên góc vở, hay đơn giản là nhìn qua khung cửa sổ, thấy những tán cây xanh rì khẽ đung đưa trong gió.

Cựu học sinh Nguyễn Hà An

Em biết ơn vì đã được là một phần rất nhỏ trong hành trình 40 năm đáng tự hào của nhà trường. Em biết ơn những bài học không chỉ là kiến thức, mà còn là cách làm người. Biết ơn vì có những thầy cô không chỉ dạy em học mà còn dạy em sống. Biết ơn vì đã có một thanh xuân được viết nên dưới mái trường mang tên vị anh hùng dân tộc.

Nhân dịp kỷ niệm 40 năm thành lập trường, em xin gửi lời chúc mừng và tri ân sâu sắc nhất đến thầy cô, những người đã miệt mài gieo chữ, nâng đỡ bao thế hệ học trò như em. Chúc mái trường mình sẽ mãi vững vàng, tiếp tục là nơi khơi nguồn những ước mơ, nơi mỗi học sinh khi đi xa đều muốn quay về. Em vẫn sẽ luôn tự hào khi nói rằng: “Em là học sinh Trường THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông.”

Bay lên những ước mơ

Võ Kiều Trang

Lớp 11D2, khoá 2024 - 2027

Cuộc sống tựa như một dòng sông lớn, nơi mỗi con người là một con thuyền nhỏ mang trong mình khát vọng riêng. Trên hành trình ấy, ta sẽ không tránh khỏi những khúc quanh, những va đập hay cả những lúc lạc lối giữa giông tố cuộc đời. Có những lúc ta phải chậm lại để tìm một nơi nghỉ chân, một nơi bắt đầu để ước mơ được nuôi dưỡng và cất cánh. Và Trần Hưng Đạo chính là nơi như thế, nơi không chỉ dạy ta kiến thức, mà còn dạy ta cách tin vào chính mình và dám bay bằng đôi cánh của ước mơ.

Nhớ ngày nào ngôi trường mang tên Trần Hưng Đạo còn quá xa lạ với tôi, là ngôi trường mà tôi ngày đêm ao ước và cố gắng để có thể thi đỗ vào thì giờ đây tôi cảm thấy thật may mắn và biết ơn khi đã là một thành viên nhỏ trong ngôi nhà chung. Gần bó với trường được hai năm, nhưng kỷ niệm mà tôi có được với trường kể sao cho hết! Ngôi trường gần bó với tôi cả những lúc vui lẫn lúc buồn. Nào là những lần đến trường sớm dự lễ chào cờ đầu tuần, hay những buổi tuyên truyền đầy bổ ích, nào là những lần trực nhật đầu giờ hay cả những ngày mưa bão, tôi vẫn cố gắng đến trường học với mong muốn con chữ sẽ thay đổi tương lai của mình. Có những lần thất bại trong cuộc thi, nhưng sau đó là cả một tinh thần không chịu khuất phục để rồi chinh phục được số giải cao nhất.

Chính những điều nhỏ bé đó đã rèn cho tôi bản lĩnh – điều mà không sách vở nào dạy được.

Trong bài thơ “Người lái đò”, Thảo Nguyên có viết:

“Một đời người - một dòng sông...

Mấy ai làm kẻ đứng trông bến bờ,

Muốn qua sông phải lụy đò

Đường đời muôn bước cậy nhờ người đưa”

Nếu cha mẹ là người đã sinh ra ta, đưa ta đến với cuộc đời này thì thầy cô là người cha, người mẹ thứ hai đã dạy cho ta những kiến thức, những điều hay lẽ phải về kỹ năng sống, giúp ta nên người. Thầy cô giống như những kim chỉ nam, những ngọn hải đăng giúp tôi định vị, tìm thấy hướng đi đúng đắn mỗi khi sai lầm. Thầy cô như những ngọn lửa ấm áp, dịu dặt tôi bước qua những vấp ngã cuộc đời. Ngôi trường của tôi không đồ sộ nhưng đối với tôi nó đặc biệt nhất. Hàng ngày tôi đến nơi đây để biết thêm, học hỏi thêm bao điều mới mẻ, tôi cảm nhận được thêm tinh thần yêu nước to lớn của dân tộc thấm đượm qua những áng văn, qua những vần thơ cô giảng để tôi hiểu hơn những trang sử hào hùng, những chiến công kì tích của cha ông để bảo vệ đất nước và tôi còn được đến những vùng đất mới với bao điều lí thú về thiên nhiên, về phong tục và truyền thống lâu đời. Mỗi bài giảng lại là những tâm huyết của thầy cô, vậy nên tôi thực sự trân trọng những bài học quý giá đó. Ngoài ra tôi còn được khám phá những tính chất định lý toán học, vật lý, hóa học lạ lẫm và thú vị.

Có được tất cả những điều ấy là nhờ công lao của những người thầy – những người thâm lặng ngày ngày truyền đạt cho chúng tôi. Thầy cô dạy cho chúng tôi những đức tính tốt đẹp, những đạo lý để làm người, thầy cô luôn luôn quan tâm đến chúng tôi, trăn trở vì những khuyết điểm mà chúng tôi vấp phải. Vậy nên tôi luôn biết ơn và cố gắng thật nhiều vì mình đang được sống rất hạnh phúc không chỉ trong tình yêu thương của gia đình, mà thầy cô, nhà trường hay bạn bè cũng đều dành cho tôi những tình cảm đáng quý nhất.

Trường THPT Trần Hưng Đạo là nơi ước mơ của bao thế hệ học sinh như tôi được cất cánh bay lên. Nơi ấy còn có những người bạn thật đáng trân trọng. Họ cùng tôi trải qua biết bao mùa thi, bao kỷ niệm gắn với trường, với lớp, họ chính là một phần thanh xuân tươi đẹp nhất của cuộc đời tôi. Trường không tạo ra phép màu, nhưng chính ở đó, chúng tôi được trao cơ hội để tự tạo ra phép màu cho bản thân. Có người mơ trở thành bác sĩ, có người muốn là kỹ sư, có người chỉ mong tìm thấy chính mình. Tất cả đều bắt đầu từ cùng một nơi – từ niềm tin rằng “mình có thể.” Và khi rời đi, chúng tôi mang theo niềm tin ấy, mang theo tinh thần Trần Hưng Đạo: “dám nghĩ, dám làm, dám chịu trách nhiệm”.

Với tinh thần ấy, trong năm học lớp 10, tôi đã may mắn có được cơ hội tham gia vào đội tuyển học sinh giỏi môn Ngữ Văn của trường và may mắn đem về giải cao nhất! Nghĩ lại, tôi vẫn thấy bồi hồi và xúc động. Nhờ niềm tin vào chính mình, tôi đã có thể làm được điều mà trước giờ tôi chưa bao giờ nghĩ đến. Tôi thực sự không biết phải cảm ơn bao nhiêu lần những người lái đò đã dìu dắt tôi, trao cho tôi cơ hội, sự tin tưởng để tôi có thể chiến thắng bản thân mình một cách vẻ vang như vậy. Hai năm qua, tôi nhận ra: “Nơi ước mơ cất cánh” không phải

là nơi có đôi cánh sẵn chờ, mà là nơi dạy ta tự rèn đôi cánh của mình. Trần Hưng Đạo không cho tôi con đường bằng phẳng, nhưng cho tôi sức mạnh để đi trên con đường gập ghềnh nhất và luôn sẵn sàng để vượt qua bất kì thử thách, chông gai nào.

Và nỗi nhớ thì không thể đo được ít hay nhiều, tình cảm cũng vậy sẽ không kết thúc. Hiện tại hay tương lai thì hình ảnh thầy cô bạn bè mái trường sẽ mãi trong trái tim. Nỗi nhớ theo thời gian sẽ ngày một đông đầy, những gì thầy cô và bạn bè dành cho tôi sẽ còn mãi và luôn là những hoài niệm tươi đẹp trong quá khứ. Nếu có ai hỏi, điều gì khiến tôi tự hào nhất về ngôi trường ấy, tôi sẽ nói: “Ở Trần Hưng Đạo, chúng tôi không chỉ học để thi, mà học để sống tử tế, để bay cao bằng chính giá trị thật của mình”.

Dù mai này đi xa, mỗi khi nghe tiếng trống trường, tôi vẫn sẽ mỉm cười. Vì tôi biết, có một nơi từng tin tưởng, từng nuôi lớn, và từng dạy tôi cách biến ước mơ thành đôi cánh – Trường THPT Trần Hưng Đạo, nơi ước mơ của tôi bắt đầu bay lên.

Nơi để yêu thương

Nguyễn Phương Quỳnh

Lớp 12D3, khoá 2023 - 2026

Bốn mươi năm - một chặng đường đủ lâu để thấy ngôi trường ngày càng phát triển, khẳng định vị thế của mình. Trường THPT Trần Hưng Đạo là nơi lưu giữ những ngày tháng thanh xuân của tuổi học trò và cũng là nơi chấp cánh ước mơ cho biết bao nhiêu thế hệ học sinh.

Những dãy hành lang nắng vàng, cùng với những tán cây trong khuôn viên nhà trường, tiếng trống trường rộn rã mỗi buổi sớm đi học tất cả mọi thứ được in hằn trong trái tim em. Dưới mái trường Trần Hưng Đạo này chúng em không chỉ học được những bài giảng hay, ý nghĩa mà còn được học cách để yêu thương, sẻ chia và trưởng thành phát triển lên từng ngày.

Chúng em luôn biết ơn công lao dạy dỗ của thầy cô - những người lái đò thầm lặng.

Những tiết học ý nghĩa và lời giảng truyền đạt tha thiết, quý giá đã giúp chúng em vững bước trên con đường tương lai phía trước.

Là một học sinh lớp 12 đã gắn bó với mái trường yêu dấu 3 năm học vừa qua, em cảm thấy thật may mắn và tự hào khi được là một phần nhỏ bé trong hành trình học tập trong trường THPT TRẦN HƯNG ĐẠO-HÀ ĐÔNG.

Nhân dịp kỷ niệm 40 năm thành lập trường, chúng em xin gửi lời tri ân sâu sắc nhất đến các thầy cô, các thế hệ đi trước đã xây dựng và vun đắp nên một ngôi trường đầy truyền thống và tự hào.

Chúng em – thế hệ học sinh hôm nay – xin hứa sẽ giữ vững tinh thần học tập, rèn luyện, để cái tên THPT Trần Hưng Đạo – Hà Đông mãi sáng đẹp trong lòng mỗi người.

Ngôi nhà yêu dấu

Nguyễn Quyết Thắng - 12D3

Cựu học sinh niên khoá 2016-2019

Ngày trở lại với THPT Trần Hưng Đạo, lòng tôi bỗng dâng trào một cảm xúc khó tả, vừa thân thương, vừa bồi hồi, như được gặp lại một phần tuổi trẻ của chính mình. Cánh cổng trường với hàng chữ “Trường THPT Trần Hưng Đạo” vẫn uy nghi giữa con đường Quốc lộ tấp nập, nhưng trong mắt tôi hôm ấy, tất cả dường như sáng bừng lên bởi bao kỷ ức học trò ulla về. Tiếng ve, màu nắng, tiếng trống trường, những hàng phượng đỏ rực mỗi mùa hạ đến. Tất cả vẫn đó, nhưng con người giờ đã khác.

Bước qua cánh cổng quen thuộc, tôi như thấy bóng dáng của chính mình năm nào, vội vã chạy vào lớp cho kịp tiết học đầu tiên, tay cầm vội ổ bánh mì, miệng cười nói riu rít cùng bạn bè. Trường giờ khang trang, hiện đại hơn rất nhiều so với trước kia: những dãy phòng học cao tầng, thư viện rộng mở, phòng thí nghiệm, phòng tin học sáng đèn, đó là minh chứng cho sự đổi thay và phát triển không ngừng của một ngôi trường đã hơn 40 năm tuổi đời. Nhưng giữa bao điều mới mẻ ấy, cái hồn của ngôi trường xưa vẫn còn nguyên, giản dị, gần gũi và ấm áp như thuở nào.

Gặp lại thầy cô, lòng tôi chợt nghẹn ngào. Mái tóc thầy đã điểm bạc, nụ cười cô vẫn hiền như ngày nào. Thầy cô vẫn tận tụy, vẫn dõi theo từng

thế hệ học trò bằng ánh mắt đầy yêu thương. Chính từ những bài giảng, những lời khuyên, những lần được động viên khi vấp ngã mà chúng tôi những học trò năm nào đã trưởng thành, vững vàng bước vào đời. Có lẽ chẳng nơi nào có thể thay thế được mái trường này, nơi ươm mầm tri thức, nơi lưu giữ biết bao kỷ niệm của tuổi thanh xuân trong sáng, hồn nhiên.

Khi dạo quanh sân trường, tôi dừng lại bên tán cây cũ từng khắc tên mình và bạn bè trên thân cây nhỏ. Giờ cây đã lớn, tán lá vươn rộng như ôm trọn cả khoảng trời tuổi trẻ. Tôi chợt nhận ra, dù thời gian có trôi, dù chúng ta mỗi người đi một ngả, thì ngôi trường thân yêu này vẫn là nơi lưu giữ kỷ ức, là điểm tựa tinh thần để mỗi khi nhớ về, tìm lại ấm áp lạ thường.

Trở lại trường xưa, tôi thấy mình như được trở về với chính tuổi học trò vô tư, đầy ước mơ. Trường THPT Trần Hưng Đạo, Hà Đông không chỉ là nơi dạy chữ, dạy người, mà còn là mái nhà thứ hai, là nơi lưu giữ thanh xuân, tình thầy nghĩa bạn và niềm tự hào không phai trong lòng mỗi thế hệ học sinh. Tôi thầm cảm ơn ngôi trường đã cho tôi một tuổi trẻ thật đẹp, để mỗi khi trở lại, lòng lại rưng rưng như gặp lại người thân sau bao năm xa cách.

Trần Hưng Đạo mãi là nơi tôi gọi bằng hai tiếng thân thương: “Ngôi nhà yêu dấu.”

Một miền ký ức mang tên Trần Hưng Đạo

Nguyễn Thị Hồng Ngọc - 12D6

Niên khóa 2023 - 2026

Bốn mươi năm - một hành trình của thời gian, của bao thế hệ thầy cô và học trò đã đi qua để lại dấu ấn rực rỡ trong ngôi trường mang tên Trần Hưng Đạo - Hà Đông thân thương. Ngày kỷ niệm thành lập trường, sân trường bỗng trở nên khác lạ. Cờ hoa rực rỡ, tiếng nhạc vang lên hòa cùng tiếng cười nói rộn rã. Giữa không khí ấy, em đứng lặng nhìn mái ngói đỏ, nhìn hàng phượng vươn mình trong gió, và nhận ra nơi đây không chỉ là chốn học hành, mà còn là một phần tâm hồn của biết bao thế hệ học sinh. Mỗi góc nhỏ, mỗi dãy hành lang, mỗi hàng cây đều ẩn chứa kỷ niệm – những tháng năm hồn nhiên, trong sáng và rực rỡ nhất của tuổi học trò.

*Tập thể lớp 12D6 tham gia biểu diễn tại
Đại hội TDTT trường Phú Lương, năm 2025*

Trường Trần Hưng Đạo - Hà Đông không chỉ dạy chúng em tri thức, mà còn dạy cách làm người - cách yêu thương, sẻ chia và sống có trách nhiệm. Dưới mái trường ấy, chúng em đã học được rằng thành công không chỉ đến từ những con số, mà còn từ lòng biết ơn và nỗ lực không ngừng. Chính nơi đây đã nuôi dưỡng trong em niềm tin, ước mơ và khát vọng được vươn xa giữa cuộc đời rộng lớn.

Giữa hành trình thanh xuân ấy, em may mắn được là một phần của lớp 12D6, nơi có cô chủ nhiệm Lê Thị Tuyết - Người cô tận tâm, nghiêm khắc nhưng đầy yêu thương. Cô không chỉ dạy bài học trong sách vở, mà còn dạy chúng em bài học về nhân ái, kiên trì và niềm tin. Ba năm bên cô, bên 12D6, là ba năm của tiếng cười, của tình bạn, của những kỷ niệm mà em sẽ mang theo suốt đời.

Mai này, dù có đi xa, em vẫn sẽ nhớ mãi tiếng trống trường vang lên mỗi sáng, nhớ mùi hoa phượng nở mỗi mùa hè về, và nhớ dáng hình thân thuộc của mái trường Trần Hưng Đạo - Hà Đông. Nơi ấy, có thầy cô, bạn bè, và một phần thanh xuân trong trẻo nhất của em – mãi là miền ký ức không bao giờ phai trong trái tim này.

Ngôi trường mến yêu

Nguyễn Thị Hồng Ngọc - 12D6

Niên khoá 2023 - 2026

Thời gian trôi đi thật nhanh, mới ngày nào chúng em còn ngỡ bước qua cánh cổng trường mang tên THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông, nay đã trở thành những học sinh của mái trường thân yêu với biết bao kỷ niệm khó quên. Năm nay, khi trường tròn 40 năm tuổi, trong lòng em dâng lên niềm xúc động và tự hào khôn xiết.

Ngôi trường nằm giữa lòng Hà Đông thân thương không chỉ là nơi dạy chữ mà còn là nơi chấp cánh ước mơ, nuôi dưỡng tâm hồn biết bao thế hệ học sinh. Dưới những tán phượng đỏ rực mỗi mùa hè, chúng em đã cùng nhau trải qua những ngày tháng học tập, vui chơi, cùng cười, cùng khóc và cùng lớn lên.

Những tiết học sôi nổi, những buổi sinh hoạt tập thể, những lần cùng nhau tập văn nghệ, thể thao... tất cả đều trở thành những mảnh ghép đáng nhớ của tuổi học trò.

Thầy cô - những người lái đò thầm lặng - vẫn ngày ngày miệt mài gieo con chữ, dạy chúng em không chỉ kiến thức mà cả cách làm người. Từ giọng giảng bài trầm ấm, ánh mắt khích lệ, cho đến những lời nhắc nhở đầy

ân cần... tất cả đã in sâu trong trái tim mỗi học sinh Trần Hưng Đạo.

Bốn mươi năm – một chặng đường dài ghi dấu bao đổi thay và phát triển. Từ những ngày đầu còn đơn sơ, đến hôm nay trường đã khoác lên mình diện mạo khang trang, hiện đại. Nhưng có lẽ điều không bao giờ thay đổi chính là tinh thần đoàn kết, truyền thống hiếu học và lòng tự hào mang tên Trần Hưng Đạo - Hà Đông.

Mai này, khi rời xa mái trường, mỗi học sinh chúng em sẽ luôn mang theo trong tim hình bóng ngôi trường thân thương - nơi đã dạy ta biết ước mơ, biết yêu thương và trưởng thành.

Xin gửi ngàn lời tri ân đến các thế hệ thầy cô – những người đã góp phần tạo nên một Trần Hưng Đạo - Hà Đông vững mạnh, giàu truyền thống và đầy yêu thương.

Chúc ngôi trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông mãi rực rỡ, tiếp tục viết nên những trang vàng mới trên hành trình 40 năm và hơn thế nữa.

Kỷ niệm về mái trường

Nguyễn Thu Trang - 12D6
Năm học 2023-2026

Có những điều càng lớn lên, ta càng nhận ra mình may mắn vì được ở gần chúng. Với tôi, điều may mắn nhất trong những năm tháng tuổi trẻ này, chính là được học dưới mái trường đã đi qua “ bốn mươi mùa phượng nở ” - nơi không chỉ dạy tôi tri thức, mà còn dạy tôi biết yêu thương, biết ước mơ và biết trở thành phiên bản tốt nhất của bản thân

Mỗi ngày đến trường, bước qua cánh cổng quen thuộc, tôi luôn cảm nhận được một điều gì đó rất đặc biệt - như thể không khí nơi đây có mùi của thời gian, của bao thế hệ thầy trò từng đi qua, Tiếng giảng bài của thầy cô, tiếng cười đùa của bạn bè, và cả tiếng trống trường vang vọng như nhịp đập của trái tim ngôi trường. Tôi hiểu rằng, ba năm học của tôi chỉ là một lát cắt nhỏ trong hành trình 40 năm ấy, nhưng tôi vẫn thấy mình như đang được góp một dòng chữ bé nhỏ vào trang sử lớn của mái trường.

Tôi tự hào khi nghĩ rằng: có thể những giờ miệt mài học tập hôm nay, những nụ cười trên sân trường hôm nay, sẽ là kỉ niệm đẹp để mai này tôi nhớ về, và cũng là niềm tin để trường tôi tiếp tục lớn lên

Những ngày này, sân trường rộn ràng hơn thường lệ. Cờ hoa được treo khắp lối, bảng tin dán kín những bức ảnh xưa - nơi các thế hệ thầy trò của bốn mươi năm qua hiện về bằng những ánh mắt thân quen. Trong giờ ra chơi, tôi cùng các bạn ngồi trò chuyện, cùng tưởng tượng về buổi đầu thành lập - khi trường còn đơn sơ, mái ngói cũ kỹ mà lòng người thì chan chứa nhiệt huyết.

Tôi lặng im lắng nghe, và bỗng thấy lòng mình dâng lên một niềm biết ơn sâu sắc: nếu không có những con người đi trước ấy, sẽ chẳng có ngôi trường vững vàng, tươi đẹp như hôm nay.

Tôi hiểu rằng truyền thống không nằm trong những khẩu hiệu được viết trên băng rôn, mà nằm trong cách mỗi học sinh hôm nay sống và học. Khi ta cố gắng học tập, cư xử tử tế, dám ước mơ và kiên định với điều đúng - chính là khi ta đang tiếp nối ngọn lửa mà các thế hệ đi trước đã trao lại.

Ngày lễ kỷ niệm 40 năm đang đến gần, lòng tôi rộn ràng một niềm xúc động khó tả. Giữa tiếng trống trường vang lên giữa buổi lễ, giữa sắc áo đồng phục hòa cùng niềm hân hoan, tôi bỗng thấy mình nhỏ bé mà tự hào biết bao. Không chỉ vì đánh dấu quá trình về nên kỷ niệm đẹp với tập thể 12D6, và con bởi tôi đang được sống giữa một cột mốc đẹp của lịch sử mái trường- một khoảnh khắc mà sau này, dù đi xa đến đâu tôi cũng mãi nhớ

Bởi tôi đang được sống giữa một cột mốc đẹp của lịch sử mái trường - một khoảnh khắc mà sau này, dù đi xa đến đâu, tôi cũng sẽ nhớ mãi

Và tôi muốn gửi đến mái trường thân yêu của mình một lời hứa nhỏ:

Chúng em - những học sinh của hôm nay - sẽ tiếp tục viết tiếp câu chuyện bốn mươi năm ấy bằng nỗ lực, niềm tin và lòng biết ơn sâu sắc.

Tập thể lớp 12D6
Niên khoá 2023 - 2026

Ngôi trường Trần Hưng Đạo trong em

Nguyễn Thu Trang - 12D6
Năm học 2023-2026

Có lẽ ai trong chúng ta cũng đều có một nơi để trở về khi lòng bỗng thấy chênh vênh. Với tôi, nơi ấy không đâu khác chính là mái trường – nơi tôi đang sống trọn những năm tháng thanh xuân của mình. Và khi nghe tin trường chuẩn bị kỷ niệm 40 năm ngày thành lập, lòng tôi chợt dâng lên một niềm xúc động lạ lùng: như thể mình đang được sống giữa một khoảnh khắc mà quá khứ, hiện tại và tương lai cùng giao hòa trong một nhịp thở.

Tôi đến với ngôi trường này khi tôi chỉ là một cô học trò mang theo niềm khát khao được viết tiếp những giấc mơ của tuổi trẻ. Tôi vẫn nhớ tiếng trống trường đầu tiên mình nghe, vang vọng trong lồng ngực như một lời chào dịu dàng mà trang nghiêm. Từ giây phút ấy, tôi đã biết: nơi đây sẽ là một phần không thể thiếu trong tuổi thanh xuân của mình.

Rồi những tháng ngày trôi qua, tôi dần quen với mùi phấn trắng, với ánh nhìn nghiêm nghị mà hiền hậu của thầy cô, với những giờ ra chơi đầy tiếng cười.

Có khi là niềm vui rạo rỡ sau giờ kiểm tra đạt điểm cao, có khi là giọt nước mắt lặng lẽ vì một bài văn chưa trọn ý. Nhưng chính trong những khoảnh khắc ấy, tôi học được cách trưởng thành – học cách đối diện với thất bại, với chính bản thân mình.

Những bức tường cũ kỹ vẫn đứng đó, như người bạn già lặng lẽ chứng kiến bao câu chuyện được viết nên rồi khép lại.

Ngôi trường này, sau bốn mươi năm, đã chứng kiến biết bao thế hệ học trò.

Có lần, tôi bắt gặp một tấm ảnh cũ trong phòng truyền thống: những học sinh của ba mươi năm trước, đứng dưới mái hiên cũ, ánh mắt rạo ngời. Tôi bỗng thấy khoảng cách giữa các thế hệ hóa ra lại gần đến thế – bởi dù thời gian có đổi thay, thì tình yêu dành cho ngôi trường này vẫn nguyên vẹn như ban đầu. Tôi thích nhất là những buổi chiều muộn, khi nắng đã nhạt và sân trường lặng đi sau giờ tan học. Chỉ còn tiếng gió khẽ chạm vào những tán bàng, và tiếng lá rơi lộp độp trên mái tôn. Những khi ấy, tôi thường ngồi lại thật lâu, lặng nhìn sân trường mà trong lòng dâng lên một nỗi bình yên khó tả. Tôi nghĩ về bao lớp học trò đã từng đi qua nơi này, nghĩ về những ước mơ đã được ươm mầm và bay đi từ chính khoảng sân nhỏ ấy.

Giờ đây, khi lễ kỷ niệm 40 năm thành lập trường đang đến gần, tôi thấy mình thật may mắn khi được là một phần nhỏ trong hành trình ấy. Tôi hiểu rằng, truyền thống không phải là điều được cất giữ trong tủ kính, mà là thứ đang sống trong từng lời chào lễ phép, trong từng nỗ lực học tập, trong từng hành động nhỏ bé.

Tôi biết, rồi mai này khi rời xa mái trường này, tôi sẽ nhớ lắm – nhớ tiếng trống giục vang đầu giờ, nhớ mùi hoa sữa đầu mùa, nhớ những người thầy, người cô đã kiên nhẫn dạy tôi không chỉ tri thức, mà cả cách trở thành một người biết cảm và biết nghĩ.

Viết cho chúng ta

Trần Phương Anh - 12D2
Niên khoá 2023-2025

Hóa ra mùa hè năm đó, thứ rực rỡ nhất không phải là pháo hoa mà chính là thanh xuân của chúng ta.

“Tháng mười về, gió khẽ lay nhành phượng,
Sân trường xưa rợp nắng buổi đầu tiên.”

Có lẽ, chỉ khi sắp bước qua những ngày cuối cùng của thời học sinh, chúng tôi mới hiểu thế nào là “kỷ niệm”.

Là khi tiếng trống tan học bỗng trở nên chậm lại, dịu dàng như muốn giữ chân ai đó.

Là khi sân trường chiều muộn phủ đầy nắng, hàng phượng rơi đỏ cả một góc trời, mà chúng tôi chỉ biết lặng yên, ngắm nhìn, để ghi nhớ thật kỹ từng hình ảnh thân thuộc – sợ rằng mai này, khi quay lại, mọi thứ đã đổi khác.

Mỗi góc nhỏ của Trần Hưng Đạo – Hà Đông đều lưu giữ một phần thanh xuân:

Là hành lang nơi tiếng giày dép rộn vang mỗi sáng đến lớp.

Là cửa sổ lớp học, nơi những cơn gió đầu mùa vẫn khẽ thổi qua mang theo mùi hoa sữa thoang thoảng.

Là dãy ghế đá thân quen, nơi ta từng kể nhau nghe về những giấc mơ.

Và là góc phượng già, nơi chúng kiến bao tâm hình kỷ yếu, bao lời hứa “sẽ nhớ nhau mãi” mà rồi ai cũng biết – có lẽ không bao giờ quên được thật.

Chúng tôi biết ơn vì đã được trưởng thành trong ngôi trường này – nơi mỗi thầy cô đều là một người dẫn đường thầm lặng.

Có những bài học không nằm trong sách vở, nhưng lại theo chúng tôi cả đời.

Những điều ấy, thầy cô chẳng mấy khi nói thành lời, mà chỉ lặng lẽ trao bằng ánh mắt, bằng sự tận tụy ngày qua ngày.

Bốn mươi năm – con số ấy không chỉ là cột mốc, mà là minh chứng cho hành trình bền bỉ của bao thế hệ thầy trò.

Ngôi trường vẫn ở đó, lặng lẽ đón những mùa học trò mới, rồi tiễn những lớp người đi qua, gửi họ vào đời với hành trang là tình yêu, lòng biết ơn, và niềm tự hào mang tên Trần Hưng Đạo – Hà Đông.

Dù mai này mỗi người đi một hướng, ký ức về mái trường thân yêu vẫn sẽ là sợi chỉ đỏ nối chúng tôi lại với nhau.

Để khi một ngày nào đó, giữa dòng đời hối hả, chỉ cần thoáng nghe tiếng trống trường, hay bắt gặp màu áo trắng ai đi qua phố, tìm sẽ lại ấm lên – vì biết rằng, có một nơi từng là thanh xuân, từng là nhà.

Viết cho chúng ta, những người lạ thành quen
Sắp tới vẫn còn mùa hạ, nhưng chẳng còn chúng ta.
Có những năm tháng chẳng thể quay về,
Chỉ còn phượng rơi đỏ đầy lối nhỏ.

Bốn mươi năm – một quãng đường đủ dài để một ngôi trường viết nên biết bao câu chuyện. Mỗi mùa phượng nở, lại có thêm những lớp người lặng lẽ trưởng thành, rời xa hàng ghế thân quen, mang theo trong tim biết bao kỷ niệm chẳng thể nào quên. Và trong vô vàn câu chuyện ấy, có chúng tôi – những học trò nhỏ của mùa kỷ niệm thứ bốn mươi, đang chậm chững bước tới những ngày cuối cùng của tuổi học trò.

Ba năm gắn liền với tiếng trống rộn rã, tiếng ồn ào quen thuộc, tiếng giảng bài vẫn vang vọng khắp hành lang đã dần trở thành những miền kí ức, thành hành trang để chúng tôi, những đứa con của Trần Hưng Đạo mang theo khi đang chậm chững bước sang tuổi 17, 18 - độ tuổi của những ước mơ hoài bão, của những khát vọng mà suốt những năm tháng ấy vẫn còn ấp ủ. Những buổi sớm vội vàng đến lớp rồi xuýt xoa vì cái lạnh đầu đông, những ngày ngồi trong lớp ngóng giờ ra chơi, những lần ở lại học muộn hay những tiếng cãi vã hàng ngày, mỗi khoảnh khắc tưởng chừng nhỏ bé ấy, giờ đây khi sắp nói lời tạm biệt với 3 năm thanh xuân, lại càng trở nên quý giá hơn bao giờ hết.

Ba năm – ngắn ngủi mà đầy ắp kỷ niệm.

Là những buổi sáng vội vàng đến lớp, tiếng trống đầu tiên vang lên trong làn sương sớm.
Là những giờ ra chơi, sân trường rộn rã tiếng nói cười, tiếng bóng nảy, tiếng bạn bè đuổi nhau quanh gốc phượng già.

Là những hôm mưa bất chợt, cả lũ chen nhau dưới một chiếc ô bé tí, cười như thể chẳng có gì trên đời đáng lo.

Và là những buổi học cuối, thầy cô vẫn dịu dàng nhắc nhở, còn chúng tôi chỉ muốn thời gian chậm lại một chút – để được ngồi thêm một tiết học, để được nhìn bảng đen và hàng ghế thân quen thêm lần nữa.

Trần Hưng Đạo đã bước sang năm thứ 40. Bốn mươi năm – một hành trình đủ dài để một mái trường đi qua biết bao mùa nắng mưa, để hàng ngàn thế hệ học trò lớn lên và bay đi khắp bốn phương trời. Và chúng tôi - những cô cậu học trò của mùa kỷ niệm thứ 40, muốn gửi một lời cảm ơn chân thành nhất từ tận đáy lòng.

Cảm ơn thầy cô vì đã không chỉ dạy chữ, mà còn dạy cách làm người.

Cảm ơn ngôi trường đã lặng lẽ nâng đỡ, để chúng tôi được trưởng thành.

Và cảm ơn tuổi học trò, vì đã cho chúng tôi những kỷ ức không thể nào quên.

Sau này, khi cuộc sống đưa chúng tôi đi xa, có thể mỗi người sẽ chọn một con đường khác nhau. Nhưng sâu trong tiềm thức, chúng tôi biết rằng, nơi ấy có tuổi 17, có tiếng cười, nước mắt, có một quãng đời mà chẳng bao giờ có thể quay lại lần nữa.

Bốn mươi năm – hành trình của niềm tự hào.

Ba năm – một đoạn thanh xuân rực rỡ.

Và mãi mãi, Trần Hưng Đạo – Hà Đông sẽ là nơi bắt đầu của tất cả – nơi lưu giữ thanh xuân, nơi chúng tôi viết và thực hiện ước mơ của chính mình.

MÙA THU TỰU TRƯỜNG

Nắng vàng tươi theo từng bước chân vui tới lớp
Gió dịu dàng vờn bay trên mái tóc em xanh
Lòng ngân nga một khúc ca rộn rã
Tuyệt diệu thay! Mùa thu được tới trường.
Tiếng trống trường reo vang
Cánh cổng trường rộng mở
Hòa nhịp rộn ràng với tiếng trái tim ta
Náo nức gọi em thơ mau tới lớp, tới trường, tới với những ước mơ.
Những trang sách thơm đang háo hức đợi được mở ra
Bao đỉnh cao tri thức đang chờ ta chinh phục
Vượt qua chính mình, mỗi ngày thêm nỗ lực
Dẫu khó khăn, sao cản bước con Lạc, cháu Hồng
Để ngày mai làm rạng danh đất nước non sông
Viết tiếp những trang sử hào hùng của cha ông đi trước
Tuổi 18 hôm nay là tương lai đất nước.
Kìa, tiếng trống trường như đang thúc giục
Cùng hân hoan bước vào năm học mới, học trò ơi!

Cô giáo Phạm Hoàn
Giáo viên môn Hoá

NGÀY GẶP LẠI

Ba mươi năm gặp lại nhau
Mây mây tao tao riu rít
Hàn huyên cả ngày chẳng hết
Những chuyện xưa xửa xừa xưa
Chuyện của những buổi tắm trưa
Rủ nhau ra cầu Hậu Xá
Nhảy từ trên cao xuống nhé
Nước văng trắng xóa tiếng cười
Chuyện về cậu bạn học lười
Bị thầy véo tai nhắc nhở
Bạn bè cười nên xấu hổ
Ngượng ngùng mặt đỏ hơn tai
Chuyện này không biết của ai
Đạp xe dọc đê Hoà Xá
Đường xóc mà đi vội quá
Văng tung toé cặp lồng com
Chuyện vụ ăn trưa nhanh hơn
Để rủ nhau đi bắt cá
Đám Dương Khê còn ghi cả
Những dấu chân nghịch rạch gờ
Đương nhiên không thể thiếu rồi
Chuyện những trái tim non trẻ
Rung rinh vì bao nhiêu lẽ
Chỉ mình mới biết được thôi
Ngày đó bao nàng hoa khôi

Vân Hà, Thanh Huyền, Minh Nguyệt
Mai Lan dịu dàng quá đôi
Ngô Hà cười núng đồng xu
Chàng nào chẳng từng ngẩn ngơ
Khi nghe Chu Hằng ngân giọng
Liệu có ai đã từng khóc
Vì bạn Ngọc bắt nạt chưa?
Bảy chú lùn trong chuyện xưa
Còn đây 7 nàng phù thủy
Bình, Bằng, Hoàn, Hà, Thảo, Huệ,
Lan có từng bỏ bùa ai?
Nhiều bạn đoán chuẩn không sai
Khi nghe Dương Hiền tâm sự
Ngày xưa đã từng để lỡ
Một lần hẹn để rồi xa
Ôi! Chuyện của những ngày qua
Xôn xao hoài trong trí nhớ
Xôn xao cả vùng biển nhỏ
Xôn xao cả những ngày về
Gặp mặt rồi phải chia ly
Bịn rịn bao điều chưa nói
Đường xa luôn bình yên nhé
Bạn ơi! Xin hẹn lần sau.

Cô giáo Phạm Hoàn
Giáo viên môn Hoá

Giò phong lan

Giò phong lan tình yêu

Em đem treo vườn trước

Ngày ngày em chăm tưới

Mong đến kỳ nở hoa

Rồi thời gian dần trôi

Em đã thôi phiên muộn

Chợt nhìn ra vườn trước

Giò phong lan lại xanh

Từ dạo ta chia xa

Cây đột nhiên héo úa

Tình yêu không còn nữa

Cớ gì cây xanh tươi

Em có thể quên anh

Cây đâm chồi trở lại

Nhưng em băn khoăn mãi

Liệu cây còn nở hoa.

Cô giáo Phạm Hoàn

Giáo viên môn Hoá

Một số hình ảnh hoạt động của trường

*Giáo dục TNHN
Quốc phòng an ninh*

*Lễ dâng hương
và rước đuốc truyền thống*

*Học sinh Trần Hưng Đạo - Hà Đông
tại lễ khai mạc Đại hội TDTT phường Phú Lương*

*Lễ trao giải "Giải bóng đá học sinh
trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông"*

*Ngày hội văn hoá thể thao
"Cán bộ giáo viên, nhân viên
cụm trường Hà Đông - Hoài Đức"*

*Chiến dịch "Tiếp sức mùa thi" năm học
2024 - 2025*

Một số hình ảnh hoạt động của trường

*Lễ dâng hương
tại nghĩa trang liệt sĩ phường Phú Lương*

*Gặp mặt học sinh
tham gia kỳ thi học sinh giỏi cấp thành phố
năm học 2025 - 2026*

*Học sinh lớp 12D6 tham gia biểu diễn
tại Đại hội TDTT phường Phú Lương năm 2025*

*Gặp mặt học sinh
tham gia kỳ thi học sinh giỏi cấp thành phố
năm học 2025 - 2026*

*Lễ kỷ niệm 94 năm ngày thành lập Đoàn TNCS
Hồ Chí Minh*

*Toạ đàm tháng 3 chuyên đề:
Sứ mệnh của thanh niên trong kỷ nguyên mới*

Trường THPT Trần Hưng Đạo - Hà Đông

